

ئامۆزگارى باوكانه

بۇ

لاوانى موسلمان

نووسىنى: د. يوسف القرضاوي

وهرگيرانى بۇ فارسى: فائز ابراهيم محمد

وهرگيرانى بۇ كوردى: جوتيار قارهمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

□

پیشہ کی وەرگیڤری کوردی

بسم الله الرحمن الرحيم

درود و سلاو له سەر گیانی پاکی پیغمبر ﷺ و ئالوبهیت و یارانی و شوینکه وتوانی بیت تا پوژی دواپی.

خوینهرانی بهر پیز ئه م کتیبه ی بهردهستان گهنجینهیه که له ئاموژگاری و پینمایی درهوشاوه و پپشنگدار که زانای پایه بهرزی ئیسلام و ئه م سهردهمه (د.یوسف القرضاوی) که له قورئانی پیرۆز و فهرموده شیرینه کانی پیغمبر ﷺ هوه هه لیگوزیون و هستوونیه ته بهردهست خوینهرانی ئازیز، ئه گهر ههرکهسه و له ئاستی خویه وه پهیره و بییان لیبکات ئه وا ده بنه مؤمی ریگای شه وه زهنگی تاریکی ژیان و مناره ی که ناری ده ریای لیل و بیینی هزر و مروّف ده خه نه سهر ریگای راست و ده یانگه یه نیته له نگرگای دروست و ئارام.

به له بهرچاوگرتن و جیبه جیکردنی ئه م ئاموژگاریانه ده توانیت په زامه ندی خودای بالادهست به دهستبه نیت و له هه مان کاتیشدا له ناو کۆمه لگاشدا و له لای خه لکی که سیکی خوازراو و خوشه ویست بیت و هه مووان بهر پیز و شکۆمه ندییه وه لیت پروان.

ههروه ها ئه م کتیبه ده توانیت ببیته مه نه جیک بو ئه و مامۆستایانه ی وانه ی قورئان ده لینه وه و ئاموژگارییه کانی فییری خویندکاره کانی بهردهستیان بکه ن تا نه وه یه کی په وشت بهرز و به شهرم و شکۆ بخه نه ناو کۆمه لگاوه.

هیوادرم که وەرگیڤرانی ئه م کتیبه جیی په زامه ندی خودای پهروهردگار بیت و ئیوه ی خوینهریش به دلتان بیت. له بوونی ههر که م و کورتییه کیش تیایدا داوای لیخو شبوون له پهروهردگار ده که م و ئیوه ی ئازیزیش بمان به خشن، چونکه کاری مروّفه کان به بی که م و کورپی نابیت و سهرکه وتن و سهرفرایش ههر به دهست خودای بالادهسته.

۲۶ په مه زانی ۱۴۳۴ کۆچی

زاینی ۲۰۱۳/۰۸/۰۴

یه کشه ممه – هه له بجه ی شه هید

پیشہ کی وہرگیڑی فارسی

ئەم بابەتە پوختەى كە لەبەر دەستتاندایە وەرگیڑراوی بەشى چوارەمى كتیبى (الصحة الإسلامية بين الجحود و التطرف) ی (د.یوسف قەرزای) ە.

سەرەتا وام بەبیردا هات كە هەموو كتیبەكە وەرگیڑم، بەلام بەهۆى گرنكى و پىویستى ئەم بەشە كورت و پوختە كە گەلیك ئامۆژگارى و رینمونى جوان و پوونکردنەوهى بو گەنجانى كەم شارەزای موسولمان تیدایە و سەرەپای كەم شارەزایشم لەم بوارەدا، ئەوه بوو خیرا دەستم دایە وەرگیڑانى ئەم بەشە، ئەگەر خودا بیهویت ئەوا لەكاتیكى تریشدا هەموو كتیبەكە وەردهگیڑم و دەیخەمە بەر دەستى شهیدایانى ئەم بوارەوه.

داواكارم لەخوداوهند سودمەندمان بكات لەئامۆژگارییهكانى ئەم كتیبە و بیكاتە ئەلقهیهكى پازاوه لەگویماندا و بهپى توانا بتوانین کاریان پىبكهین، بەلكو رینمونىیهكى لیوه پهیدابىیت بۆمان.

﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ ﴿الأحزاب: ٤﴾

فائز ابراهيم محمد

٢١ رمضان ١٤١٩ك-ساوه

نامۆزگارى باوكانه بۇ گەنجانى ئىسلام

لەكۆتا لىكۆلئىنەوھەمدا كە لە گۆقارى ((الامة-ى قەتەرى-)) لە رەمەزانى سالى ۱۴۰۱ك لەژىر ناوئىشانى (بىدارى لاوانى ئىسلامى)دا بلاوكرايەو، لەدواى خستنهروو و ژماردى چەند خالىكى ئەرىنى و نەرىنى لاوان، لەكۆتايىيەكەيدا جەختم لەسەر دوو راستى ناشكرا كردهو :
يەكەم: گەرانەو بۇ فېترەت و سەرچاوەى سەرەكى، كاريكى زۆردروست و سروشتييه و نيشانەكانى بەتەواوى ناشكران. ئەم سەرچاوە سەرەكيبە لەم سەر زەوييەى ئىمەدا (ئىسلام)ە، كە ھەرچەندە كەسانى كىنە لەدل و گومرا و ياخيپوو، خەلكى لى دووربخەنەو و گومرايان بكن، لەگرنكى (ئىسلام) ھىچ كەم ناكاتەو و ھىچ گۆرانكارىيەك پرونادات و كۆتايىيەكەى ھەر گەرانەويە بۇ ئىسلام، چونكە ھەميشە لەكاتى كيشە و سەختىيەكاندا، رەنج و مەينەت قورستر و بەھىزتر دەبن و زۆرتر دەبن و رىگاكان تىكەلى يەكترى دەبن و لەيەكترى دەبنە نەناسراو و خەمۆكى و نائومىدى بالەكيشىت بەسەر ھەموو شتىدا. لەم كاتە ناخوشانەدايە كە خەلكى، ھىچ كەسك و ھىچ شتىكيان وەك ئاينەكەيان پىويست نيبە و ھەموو پىكەو بە ھەلەداوان و بە شەوق و گۆرەو پووى تىدەكەن و پەناى دەبنە بەر و داواى گيانىكى بەھىز و ھىزىكى گيانى و ژيانىكى ئومىد بەخش و ئومىدى ژيان و پروناكى رىگە و رىگەى پروناك دەكەن.
كۆمەلگاكانى ئىمە ھەموو ئەو ياسا و بەرنامە و بارودۇخانەيان تاقىكردووتەو كە لە پۆژھەلات و پۆژئاواو سەريانەلداو و ھەموويان بەكارھىناو، بەلام ھەرگىز ئامانجى وىستراوى خۆى لە پووى چاكى و پاكى تاكە كەس و بەرەوپىشچوونى كۆمەلگا، لە بابەتە ئاينى و دنيايىيەكاندا و تەنەت لە بنيادنان و ئاوەدانكردنەو شدا بەدەستنەھىناو و پىي نەگەشتوو، جگە لە لاوازی و بەفپۆدانى سەرودت و لىكەھلۆشان ھىچى ترى بەرھەم نەھىناو. پاشماو و بەرھەمە شومەكەى ئەمپۆى بەتەواوى سەلمىنەرى ئەم راستىيەن!
دواى ئەوھى كە بىروباوھرى ھەموو كەس لەتەواوى جىھانى ئىسلاميدا، ھاتووتە سەر ئەوھى كە تەنھا رىگەچارە بۇ ئەمە چارەسەرى ئىسلامى و پەپرەوكردنى شەرىعەتى ئىسلامىيە لە ھەموو كاروبارىكى ژياندا و ھەموو لايەك بەتەماى دەسەلاتىكى ئىسلامين، لەم كاتەدا لاوان

هیزیکي کاریگر و بلیسه‌دهر و توندیان تییدا په‌یدابووه و باوه‌پریان به‌هیمنی و میان‌پره‌وی سیاسی و سیاستی نهرم وئارام نییه و پیی رازی نابن.

دووه‌م: ئەم ههستی توندوتیژییه‌ی که ئەم لاوانه هه‌یانه، نابیت به زه‌برو توندوتیژی و هه‌په‌شه لی‌کردن پوه‌په‌روویان ببینه‌وه، چونکه توندوتیژی جگه له بارگرانی و، هه‌په‌شه لی‌کردن جگه له به‌رده‌وامبوون و پیداگریکردن له‌سه‌ر توندوتیژی، هیچی تر به‌ره‌م ناهینیت، وه هه‌روه‌ها گومان دروستکردن و یه‌کتری تاوانبارکردن هیچ سویدیکی نییه، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هیچ کهس ناتوانیت گومان بکات و دوودل بیت له پاکی و ئیخلاس و راستگویی ئەم لاوانه له‌گه‌ل خویان و خوادا.

به‌لکو چاره‌سه‌رو ده‌رمانی راسته‌قینه، ته‌نها کاتی‌ک دیت‌دی که له‌یه‌کتر نزیک‌ببینه‌وه و چاک له‌یه‌کتر تیب‌گه‌ین و گوی له بیروبو‌چوونه‌کانیان بگرین و گومانی چاک ببه‌ین به‌ نیه‌ته‌کانیان و هه‌لو‌یسته‌کانیان و کوشش بکه‌ین بۆ نه‌ه‌یشتنی ئەو داپ‌رانه‌ی که دروستبووه له نیوان ئەمان و ئەو کۆمه‌لگایه‌ی که تیایدا ده‌ژین. تا وای لی‌دیت که هه‌موو تیگه‌یشتن و باب‌ته‌کان پ‌وشن ده‌بنه‌وه و هه‌موو گومان و دوو دل‌ییه‌کان ده‌ره‌وینه‌وه، بۆئه‌وه‌ی باب‌ته‌ی مملانی‌کان و جیاوازییه‌کان به‌ ئازادی بیت و ئەو کۆمه‌له‌ی هاو‌پ‌راده‌بن له‌سه‌ر شتی‌ک، جیا‌ب‌کرینه‌وه له‌و کۆمه‌له‌یتر که هاو‌پ‌رانا‌بن.

له پیناو دانیشتن و گفتوگۆی بنیادنه‌رانه‌دا

له‌م گفتوگۆیانه‌دا چه‌ندین ئامۆژگاری و پینمایی ده‌خه‌مه به‌رده‌ستی لاوان، که ئومیده‌وارم به‌م کاره‌م جگه له په‌زامه‌ندی خودای په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستم هیچی‌تر نه بووبیت.

هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که (په‌یام‌به‌ری خودا ﷺ) فی‌ری کردوین: ((ئاین ئامۆژگارییه، جا چ له لایه‌ن خوداوه بیت یان پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه یان کتیب‌ه‌که‌یه‌وه یان گه‌وره و پیشه‌واکانی موسولمانانه‌وه یان هه‌رکه‌سیکی موسه‌لمانانه‌وه بیت)). یان ئەم وته‌یه‌ی که ده‌فه‌رموویت:

((ئىماندار، ئاوينەي ئىمانداره)) يان ((ئامۇزگارى و پىنمايىكردن بۇ راستى و ئارامگرتن،
ھۆكارى پزگار بوونن له دۇران و زىانى دنيا و دواپۇژ)).
مەبەستى من لەم ئامۇزگارى و پىنمايىانە داگىرساندنى چراو دانانى نىشانەيە لەسەر
پىگەيەك كه بمانگەيەنئىت به ئامانجەكەمان و به دوورمانبختەوہ له ناپوونى و لاپىيى يان
دوورمانبختەوہ له پىدانان لەشوئىنى ھەلەدا.

يەكەم: رىز له پىسپۇرەكان بگرن

ئامۇزگارى ئەم گەنجانە دەكەم كه سەرەتا:

رىز له پىسپۇرەكان بگرن، چونكه ھەركارىك كەسى تايبەت و شارەزاي خۆي ھەيە و ھەر ھونەر
و پىشەيەك كەسانى تايبەت به خۆيان ھەيە. ھەرەك چۆن ئەندازيارىك ناتوانئىت له كاروبارى
پزىشكىدا بىروبوچوونى خۆي بختەروو و برپارىدات، وە پزىشكىكىش ناتوانئىت له بارەي
ياساوه برپارىدات، روونتر بلئىن پزىشكىكى شارەزا لەبواريكدا ناتوانئىت لەبواريكى ترى
پزىشكىدا خۆي ھەلبقورتئىنئىت و برپارىدات، بۇ زانستى (شەرىعەت) یش بەھەمان شىوہەيە و
باش نىيە ھەركەسىك لەلای خۆيەوہ بەئارەزووى خۆي، به رەواي بزائىت فەتوا بۇ خەلك
دەربكات و خۆي له كاروبارى زانستى (شەرىعەت) دا ھەلقورتئىنئىت، بەم قسانەي كه دەيانكەم
ئىسلام تايبەتمەند نايئىت به كۆمەلئىكى ديارىكراوہوہ، بەلكو بەپىچەوانەي ئاينەكانى ترەوہ،
ئىسلام كۆمەلئىكى ديارى كراو بەناوى (پياوانى ئايىنى-رجال الدين-)ى قەبول نىيە و پىي
ئاشنا نىيە.

بەلى، ئەمە راستە كه ئىسلام كۆمەلئىكى ديارىكراو بەناوى (پياوانى ئايىنى -رجال الدين-)
ھەگىز ناناىت و نەيناسىوہ، بەلام ئەو پۇشنىر و زانايانە دەناسىت كه شارەزايان لەئان و
شەرىعەتدا ھەيە، ھەر ئەو كەسانەي كه (قورئانى پىرۆز) بەم شىوہەيە نامازەيان پىدەدات:

﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ

تَحذَرُونَ ﴿١٢٢﴾ (التوبة: ١٢٢).

واته: ((پیوسته که له هەر هۆز و خێلێک کۆمه‌لێک بچن (هه‌ولێ فی‌ریوونی زانستی ئایینی بدهن) تا ئاشنا‌بین به زانستی ئایینی و سود به یه‌کتر بگه‌یه‌نن، وه کاتیکیش که گه‌رانه‌وه بۆ لای هۆز و خێله‌کانیان هه‌ولێ فی‌رکردنی خه‌ک بدهن و پ‌ینمونیان بکه‌ن و له سه‌رپ‌یچی (سه‌رپ‌یچیکردنی فه‌رمانی خودا) ئاگاداریان بکه‌نه‌وه تا (خۆیان له سزا و تۆله‌ی خودا بپاریزن، وه هه‌روه‌ها له گوم‌پایی و سه‌ر لی‌شی‌واویش) خۆپاریزی بکه‌ن)).

(قورئان) و (سوننه‌ت) فی‌رمان ده‌که‌ن که ئه‌و شتانه‌ی که نایانزانین پرسیار بکه‌ین له خاوه‌نی خۆیان، واته له‌و زانایانه‌ی که شاره‌زان له‌و بواره‌دا:

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾﴾ (النحل: ٤٣).

واته: ((پرسیار له‌و که‌سانه بکه‌ن که خاوه‌نی زانست و ئاگایین، ئه‌گه‌ر نازانن)).

﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ﴿٨٣﴾﴾ (النساء: ٨٣).

واته: ((ئه‌گه‌ر بی‌گه‌ریننه‌وه بۆ لای په‌یامبه‌ر و فه‌رمانه‌رواکیان، ئه‌وکاته ئه‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌ن لی‌کو‌لینه‌وه‌ن لی‌ی تیده‌گه‌ن و ده‌رکی ده‌که‌ن)).

﴿فَسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾﴾ (الفرقان: ٥٩).

واته: ((له که‌سیکی زۆر شاره‌زا و به‌ئاگا بپرسه‌).

﴿وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾﴾ (فاطر: ١٤).

واته: ((هیچ که‌سیک وه‌ک (خودای کاربه‌جی و زانا)، تۆ ئاگادار و وریا ناکاته‌وه)).

(په‌یغه‌مبه‌ری خودا ﷺ) به‌م شیوه‌یه‌ی فه‌رموو له باره‌ی ئه‌و هاوه‌له‌وه که سه‌ری بریندا بووبوو و هاو‌پ‌یکانی به‌بیانوی (غوسل ده‌رکردن)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که برینداربوو زۆریان لی‌کرد و فتوایان بۆدا که هه‌ر ده‌ییت خۆی بشوات و پاشان گیانی سپارد:

((کوشتیان، خودا بیانکوژیت! بۆچی کاتیکی که نه‌یانزانیه‌وه پرسیاریان نه‌کردوه‌وه؟ ئه‌وه باش

بزانن که ده‌رمانی جه‌هل و نه‌زانی، ته‌نها پرسیار کردنه)).

كاتيك دەبينم كەسانىك رېگە بەخۇيان دەدەن و لەبابەتە گرنگەكاندا، بەبى ئەوھى كە خاوەنى زانست بن و لەم كارەدا شارەزاييان ھەبىت، فەتوا دەدەن و ياسا دەردەكەن، من ترس سەرپايى بوونم دادەگرىت!

تەواوى زانايانى كۆن و نوى پىچەوانەى ئەم كارانە و ئەم جۆرە كەسانەش بوون كە ھەندىكجار پى لەبەرەى خۇيان زياتر پادەكيشن و كەسانى ترى جگە لەخۇيان بە نەخويندەوار و نەزان دادەنن، لە كاتىكدا خۇيان بە پرواى خۇيان - بە شوينكەوتە (مقلد) نازانن و ھەق بەخۇيان دەدەن و ئىجتىھاد دەكەن، ھەلبەتە ئەو پراستە كە دەرگای ئىجتىھاد دانەخراوہ و بۆ ھەموو كەسىك كراوہىە، بەلام پىويستە بزائن ئىجتىھاد مەرچى تايبەتى خوى ھەيە و ھىچ يەكك لەو جۆرە كەسانە ئەم مەرجانەيان تىدا نىيە!

زانايان و ليكۆلەرەوانى پيشوو، رەخنەو ھەلەيان گرتووو ھەندىك لەزانايانى ھاوسەردەمى خۇيان كە لەفتواداندا چاوەترسانە و بەبى بىرکردنەو و ليوردبوونەو، بەخىرايى فتوايان داوہ. بۆ نمونە لە بارەى فتواى يەكك لەو جۆرە كەسانەو كە پەلە دەكەن لە فتواداندا وتوويناہ: ((ئەگەر ئەو بابەتە بۆ ئىمامى عومەر رضي الله عنه باس بكرايا، ھەموو (ئەھلى بەدر)ى بۆ كۆ دەكردەو!)) وە يان وتوويناہ: ((ئەو كەسەتان كە لە فتوادان ناترسىت، ئەو كەسەتانە كە لە ناگر ناترسىت!)).

خەلىفەكانى راشىدین سەرەپاي ئەوھى كە خواى گەرە زانست و زانيارى پى بەخشىبوون، كەچى ھەركاتىك كيشە و گرفتىك پروى تىبكردنايە، زانايان و شارەزايانى ناو ھاوہلانايان كۆدەكردەو و پراويزيان لەگەلدا دەكردن، گويايان لەبىروبوچوونەكانيان دەگرت و باشترين و پراستترينيان ھەلدەبژارد، تەنانەت لەم جۆرە فتوايانەى ھاوہلانەو بوو كە كۆدەنگى (اجماع) لەو سەردەمانەدا سەريھەلدا.

تەنانەت ھەندىك لەوان خۇپاريزيان دەكرد لە فتوادان، نە وەلاميان دەدايەو و نە بە كەسىكى تريسايان دەسپارد، بەلكو دەيانفەرموو: ((نازانم!))
(عتبە بن مسلم) دەلىت: ((من سى و چوار مانگ لەگەل (ابن عمر)دا بووم، بۆ وەلامى زۆر بەى ئەو پرسىارانەى كە ليى دەكرا دەيگوت: نازانم!))

((ابن ابى لىلى)) وتويەتى: ((من سەد و بىست كەسم لە ئەنصار بينيوە و ناسيومن، كە ھەركاتىك كەسىك لە بارەى بابەتەيكەو پرسىارى ليىدەكردن، دەيان نارد بۆلای كەسىكى تر، وە

ئەویش دەینارد بۆلای كەسیكى تر، تا وای لیدەهات دەگەراییەو بۆلای هەمان ئەو كەسەى كە یەكەمجار پرسىارى لىكراو و لە نىوانیاندا كەسىك دەست نەدەكەوت كە بابەتەكە بكاتەو و لەبارەییەو قسەبكات یان وەلامىك بداتەو، مەگەر ئەوەى هەریەكەیان ئارەزوویان وابوو كە هاوړیکەیان دەستپیشخەرى بكات و ئەیان نارد بۆلای ئەو)).

((عطاء بن سائب)) وتوویەتى: ((زۆر كەسم دیوہ كە ئەگەر كەسىك لەبارەى شتیكەوہ پرسىارى لى بگردنايە، لەكاتى وەلامدانەوہدا كە قسەیان دەکرد، هەموو جەستەیان دەلەرزى!)).

وہ ئەگەر كەمىك بیینە پيشەوہ و بیینە ناو شوینكەوتووان و سەرنجىكیش لەوان بدەین، گەورە و فەقیهترینیان ((سعید بن مسیب)) دەبینین كە هەرگیز لە فتوادان نزیک نەدەبوویەوہ و وەلامى نەدەدایەوہ، تەنہا ہەر ئەمەى دەگوت: ((خودایە، بىم پاريزه، وە خەلكیش لە من بپاريزه!)).

وہ لەپاش شوینكەوتووان، دەگەین بە سەرگەرەو و پيشەوایانى مەزھەبەكان كە تائىستاش پەیرەوویان لیدەكریت، كە ئەگەر خەیر و چاكەیان لەبابەتیکدا نەبینیایە، بەھیچ شیوہیەك لە خویان بايى نەدەبوون و شەرمیان نەدەکرد لە وتنى وشەى (نازانم). لەوانەش (مالك) لەم بارەییەوہ زۆرتوند و سەرسەخت بوو، دەیگوت: ((هەرکەسىك لە بارەى بابەتیکەوہ پرسىارى لىبكریت، باشتروایە پيش ئەوہى هیچ وەلامىك بداتەو، خوئى لەگەل بەهەشت و ئاگرى دۆزەخدا پرووبەروو بكاتەو، تا خوئى ببینیتەوہ كە چۆن دەتوانیت خوئى لەسزای دواپوژ پزگارىبكات، ئەوكاتە وەلامى پرسىارەكە بداتەو)).

((ابن قاسم)) دەلیت: ((لە (مالك)م بیستووہ كە دەیگوت: من لەبارەى بابەتیکەوہ ماوہى دە سالیك بیرمكردەوہ، بەلام تائىستاش بەھیچ بۆ چوونىك نەگەشتووم و هیچ حوكمىكم لە بارەییەوہ دەرئەكردوہ)).

((ابن مهدى)) لە ((مالك))ی بیستووہ كە وتوویەتى: ((جارى وا هەبووہ پرووبەرووی بابەتیک بوومەتەوہ و بەھوویەوہ، یەكسالى تەواو بە شەودا نەدەخوتم!)).

((مصعب))یش دەلیت: ((باوكم لەبارەى بابەتیکەوہ منى نارد بۆلای ((مالك)) و خاوەن پرسىارەكەش لەگەل مندابوو و پروودا و بابەتەكەى بۆ خستەروو و پرسىارەكەى كرد، بەلام (مالك) لە وەلامدا وتى: لەم بارەییەوہ وەلامىكى باش و پازىكەرم لانییە، بپۆن پرسىار لە خاوەن زانیارییەكان (اهل العلم) بكەن!)).

((ابن أبي احسان)) وتويهتی: ((له بیستودوو بابهدا پرسیاریان له (مالك) کرد، به لام جگه له دوو پرسیاریان وه لامی هیچی تری نه دایه وه، وه دواى ئه وهش چه دینجار زیکری ((لا حول و لا قوة الا بالله)) ی دووباره دهوته وه!)).

با له بیرمان نه چیت، من بهم قسانهم نامه ویت که بېمه ریگر له بهردهم خویندن و فیروونی گه نجانی موسولماندا، چونکه فیروونی زانست له سهر هموو که سیك واجبه و پیویسته هر له بیشکه وه هه تا گوپ کول نه دات، به لکو دهمه ویت بلیم: ئه وانه هر چهنده له خویندن و خویندنه وه و لیكولینه وه دا خه ریکن، هر پیویستیان به خاوهن زانیاری و کهسانی شاره زا ههیه، چونکه له زانستی (شهریعت) دا کومه لیک هوکار و بابته هه ن پهنگه ئه وان دهستیان پیی نه گه شتیبت، ههروه ها ئه مه شتیکی ریکوپیك و جوانه بوئه وهی نه وهك به باشی ئه و بابته تانه یان نه ناسیبیت و به هه له دا نه چن، وه ههروه ها کومه لیک بابته تیادایه که فهرعی و لاهه کین و پهنگه کاته کانیان و کاره کانیان ریگه یان پینه دات که هموو هه ولی خویان و کوششیانی تیادا به کاربهن، وه هه رکهسه و به کاری خویه وه سه رقاله و بوئه و کاره ی که بو ی دروستکراوه گونجاو و ئاماده تره.

من نالیم ئه م گه نجانه واز له کولیزه کانیان بهینن و پرووبکه نه وانه ئاینییه کان و زانستی شهریعت، که کولیزه کانیان به زوری بریتییه له کولیزه بیردوزه یی و زانستییه کانى وهك: (ئهده بیات، ئابووری، پزیشکی، هونه ری و ئه نذازیاری)، ئه وانه له پاش ئه وهی ماوه ی ئه م خویندنه یان به کو تا ده گه یه نن و چه ند سالیکیان له و کولیزانه دا گوزه راندووه، وه ته نانه ت هه یانه نمره ی به رزی له به شه که یدا به دهسته یناوه، ئه وکاته ده زانن یان هه ست به نه زانی ده که ن که فیروونی ئه م زانستانه ش – به لکو به دهسته ینانی نمره ی زوربه رز له م به شانهدا – له سهر هر که سیکی موسولمان (واجبیکى کیفاییه). ئه وانه نازانن که پیشپرکیی نیوان ئه مان و دوژمنانی ئیسلام له م بابته تانه دا گه یشته وه ته ترۆپک، وه هر موسولمانیک نییه تیکی پاکى هه بییت له فیروونی ئه م زانسته دنیا ییانه دا و قولببیته وه تیایدا، له راستیدا کاته کانى له خواپه رستی و جیهاددا به سهر بردووه.

کاتیک که (پیغه مبه ری خودا ﷺ) نیردا هه ریه که له هاوه لان کار و پیشه یه کیان هه بوو که له و رییه وه بزئوی و پوزییان دابینه کرد، وه هه موویانی ئازادکرد له به رده وامبوون له کاره کانیاندا و هه رگیز خوازیاری ئه وه نه بوو که واز له کاره کانیان بهینن و ته واوی هه ول و

كۆششيان له فيربوونى ئىسلام و بانگه‌وازي ئىسلامدا چىركه‌نه‌وه، مه‌گهر ئه‌وه‌ى كه كه‌سيك بۇ كارىكى گىرنگ و گه‌وره كه خۇى بيويستايه، وه ئه‌و كاته له‌سه‌رى واجب ده‌بوو كه خۇى بۇ به‌ئىنجام گه‌ياندى ئه‌م كاره به شىوه‌يه‌كى باش و رىكويپىك ئاماده‌بكات.

شتىك كه زور له‌مه زياتر من ده‌ترسىنىت، ئاره‌زوه ده‌رونييه‌كانه كه له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو گورانكارىيانه‌دا ده‌رده‌كه‌ويت، واته گورانى شىوازي خويندن و جياكردنه‌وه‌ى به‌شه‌كان ته‌نها بۇ ئه‌وه بيت كه خويان ده‌ربخه‌ن و سه‌روكايه‌تى و پله‌وپايه به‌ده‌ستبه‌ينن تا له پيشى پيشه‌وه‌ى كۆبوونه‌وه‌كان و دانىشتنه‌كاندا دابنيشن و خويان به له‌پيشتر و بالاتر له‌هه‌مووان بزائن. له‌وانه‌شه‌ خاوه‌ن ئه‌م ئاره‌زووانه له ناخى خوياندا، به‌هيچ شىوه‌يه‌كه هه‌ستى پينه‌كه‌ن و پيى نه‌زانن، به‌لام له قولايى ده‌رونياندا جيگىربووه و ره‌گى داکوتاوه. له‌م كاته‌دا ناخيان پيويستى به به‌خوداچوونه‌وه‌يه‌كى زور ورد وړىك هه‌يه، چونكه ده‌روونى سه‌ركه‌ش هه‌ر به‌شىوه‌يه‌كى سروشتى هه‌ميشه به ئاره‌زووه‌كان ده‌وره‌دراوه و جوانكارى ده‌به‌خشيتته خراپى و ناشرينييه‌كان و ده‌يان رازينيته‌وه و خه‌لكى زور به‌په‌روشه‌وه به‌ره و خراپييه‌كان هانده‌دات.

هه‌روه‌ها كۆمه‌ليك رىي ناروون و پىچاوپىچ كه له ده‌روونى مروّقا هه‌يه، شه‌يتان به‌ئاسانى ده‌توانيت له‌ويوه بيته ناو ده‌روونى مروّقه‌وه. به‌م شىوه‌يه، كه‌سيك سه‌ركه‌وتوه كه له‌سه‌ر دوورپانه‌كه‌دا بووه‌ستىت و پيش ئه‌وه‌ى هه‌نگاو هه‌لگىت، ئامانج و مه‌به‌ست و پيشه‌اته‌كانى خۇى شروّقه بكات و له خۇى پيرسىت:

ئايا ئه‌مه بۇ دنيايه يان بۇ دواروژ؟! ئايا ئه‌مه بۇ خودايه يان بۇ خه‌لك؟! تا خۇى هه‌لنه‌خه‌له‌تىنىت و رىي پروناك و ئاشكراي په‌روه‌ردگارى بگىرتته‌به‌ر و تيايدا به‌كۆتا بگات.

﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿آل عمران: ١٠١﴾.

واته: ((هه‌ركه‌سيك پشت به خودا ببه‌ستىت، بيگوما رينمايى كراوه بۇ ريگاي راست و دروست)).

دووهم: پړی له خوا ترسان و کهسانی میانږه و بگرنه بهر

نښه وکاته ی تیگه شتین که هر زانستی کهسی تایبته و شاره زای خو ی دهویت، نښه وکاته ناموژگاری دواترم بو لاوانی موسولمان نهمه یه که:

زانستی ناینی و شهریهته لای زانای پشت پیبه ستراو و باوه پپیکراو وهر بگرن که (زانست) و (ترسی خودا) و (دادپه روهری) یان تیابیت و هیچ بو شاییه که یان لیکنتر زانیک له نیوانیاندا نه بیته.

پایه و بناغهی زانستی شهریهته بریتیه له: (الکتاب)) و (السنة)، به لام هر که سی که بیهویت نهم دووانه دهرک بکات و لییان تیبگات، به هیچ شیوه یه که بیلیان نابیت له (تهفسیری موفه سیره کان و شهرحی شهر که ره کان و فیقهی فوکه ها کان)، چونکه نښه وانه کهسانی که بوون که هره یه که یان به شیوه یه که خزمه تیان به قورئان و سوننهته کردووه و نصل و فهرعیان له شوینی واقعی خویدا جیگیر کردووه و به سهریه کدا تیکه لیان نه کردوون و که له پوور و میراتییه کی زورگه وره و به نرخیان بو به جیهیشتوون، که هیچ کهسی که پیچه وانه یان نه بووه و ئینکاریانی نه کردووه، جگه له کومه لیکی له خوبایی و نه زان.

کهسی که بانگه شه کاری زانستی (قورئان) و (سوننهته)، له کاتی کدا تانه و جنیو به زانایانی نوممهته ددهات، ناتوانیت له وانه و تنه وهی نایینیدا نهم دووانه به پاریزگاری و راستی بلیته وه، کهسی که جیاتی (قورئان) و (حه دیس) سود له کومه لیکی زانا و کومه لیکی کتیب وهر ده گریته که سست و لاواز و په راویز خراون و به لگهی بیبینه ما و به کارنه هینراویان تیادایه، لیکنولینه وه له نښه سلی دین و سهرچاوهی یاسا و ته شریعیان پشتگویی خستووه و به بی نښه وهی سویدیان لی وهر بگرن ده ستبه رداریان بوون.

له ناو زانایانی نایینیدا، کهسانی زور هه ن که هره یه که یان له یه کی که له لوتکه کانی فهره ننگ و زانستی ئیسلامی وه: (زانستی میژوو، فلهسه فه یان تهسه وف و هتد) شاره زایان هه یه، به لام هیچ کاتی که سهر به خو خویان به (قورئان و سوننهته) وه نه به ستووه ته وه و به شیوه یه کی یه که لایه نه له گه لیاندا به رخور دیان نه کردووه.

هەریەکیك لەم كەسانە دەبیئت لە كاروباری تایبەت بەخۆیاندا خزمەت بكەن و، نابییت پشتیان پێبەستریت بۆ فتوادان و دەرکردنی حوكم ، چونكە ئەهلی ئەم كارە نین و توانایان نییە تیايدا و نابییت زانستی شەریعەتیان لى وەرگیریت.

بە هەمان شیۆه لە نیوانیاندا كەسانیک هەن كە بەشیۆهیهکی هونەری و ئەدەبی، بانگەواز و بانگەشه و وتار بە باشی و پروونی و تواناداریهوه دەلین و، توانایان هەیه كە قسهكانیان بگهیهنن بە گوئی گوێگران و کاریگهريیان هەبیئت لەسەریان و تەنانەت دلی هەندیکیان بهیننە لەرزە و تەکانی پێبەدن، بەلام لیژەدا نابییت هەلە بكریئت، چونكە ئەمە ئەوه ناگهیهنیئت كە ئەمانە ئەهلی زانست و لیكۆلینهوهبن و ئەوهی كە دەلین لە پرووی لیكۆلینهوهوه دەلین و شتیکی راست و جیگیر باس دەكەن و دەیخەنەپروو، بەلكو زیاتر ئەوه دەلین كە قسهی تیكئالاه له خراب و چاك، بیسود و بەسود، دروست و نادروست، سەرچاوهدار و هەلبەستراو، خورافە و حەقیقەت وهتد، وه زۆریههی ئەم بابەتانه، لایان تیكئالاه و ناراسته و بەم شیۆهیه، بە بی زانست و زانیاری و وریایی فتوادهدن و خەلك گومرادهكەن و خوشیان گومرادهبن و لەئەنجامدا بەم كارانهیان، پله و پایەكان بەسەریهكدا تیكەل دەكەن، بەجۆریك كە بچوك گهوره و گهوره بچوك دەكەن و سادە ئالۆز و ئالۆز سادە دەكەن، وه ئەو گوێگرانهی كە دەكەونه ژیر کاریگهری قسهكانیانەوه، بە رهوشتی جوانیان و سیحر و سەرنجراكیشی وتەكانیان باوهردهكەن و دەلین:

وتار و بیروبۆچوونهكانی چ پاك و جوانه!! چەند باشه قسهكانی با تۆماریان بكهین و گوئیان لى بگرینهوه و لەبەریان بكهین!!

هەلبەتە وتار و ئامۆژگاری خۆی بۆ خۆی هونەریكە و فیهقه و لیكۆلینهوهش هونەریکی تره و ئەمەش لای كەس شاراوه نییە، بەلام ئەمە هەرگیز دروست نیه كە ئەگەر كەسیك بتوانیئت یهکیکیان بە سەرنجراكیشیهوه ئەنجامدات، لە بەرامبەردا ئەوی تریشیان بە هەمان شیۆه و بەباشی ئەنجامدەدات!

بە هەمان شیۆه زانستی هیچ زانایهك وەرناگیریت هەتا ئەوهی كە لەگەل كردهكانیدا هاوتا دەبیئت... وه بەدەستهواژهیهكیتر: هەر كەسیك كە بانگەشهی زانایییوون دەكات، دەبیئت (زانست) و (كردار) پێكەوه تیايدا كۆبووبنەوه. ئەمە هەر ئەو شتیه كە ئیمه پێی دەلین (ورع) و (تقوی). تەقوایهك كە بنچینهكەى ترسه له خودای پەروەردگار، وه ئەم ترسهش دەبیئت بە بەرهمی زانستی راستەقینه و دروست:

﴿ إِنَّمَا تَحْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الَّذِينَ عَلَّمُوا الْقُرْآنَ ﴾ (فاطر: ۲۸).

واته: ((بهراستی تهنه زاناکان لهخودا دهترسن - ترسیک که له نهجامی ناسین و بهگوره زانینهوه پهیداووه -)).

نهمه نهو ترسهیه که وا له زانا دهکات ناگای له وته و قسهکانی بیټ و بهبی زانست نهیانداته پال خودا، وای لیدهکات ناگاداری خوئی بیټ و ناهیلټ زانستهکهی له خزمهتی سیستم و دسهلاتیکی تردا - جگه له سیستمی ئیسلامی و دسهلاتی ئیلاهی - چهق ببهستیټ و ئایینهکهی به دنیا بفروشیټ!

سییهمین سیفهټیک که دهبیټ لهم سهردهمهدا لهناخی نهو کهسهدا ههبیټ که زانست و زانیاری لیوه وهردهگیریټ و له تهنیشت نهو دوو سیفهتهکهی ترهوه جیگیربیټ، سیفهتی (دادپهروهی و میانزوهی)یه. نهم سی سیفهته سیفهتانیکن که تایبهتن به ئایینی ئیسلامهوه و ئایینهکانیتر نییانه. ئیمه لهم سهردهمهدا دوو دهستهی دژبهیهکمان ههیه و له دوو خالی پیچهوانهی یهکتیرییهوه جیگیربوون و زانست و زانیاریش دراوته پالیان، که نهمانه: یهکه میان ((إفراط))یهکان و دووه میان ((تفریط))یهکان، یان ((غلوکهران)) و ((کهنارگیران))، ههروهک ((حهسنی بهصری)) وتوویهتی: ((نهم ئاینه له نیوان ((غلوکهران)) و ((کهنارگیران))دا لهناودهچیټ و تهنیا دهکهویټ!)).

لهناو نهمانهدا کهسانیک دهبینین که تارادهیهک رودهچن که ههموو شتیټک له مروؤ حهرام دهکن، وه له بهرامبهردا کهسانیک دهبینین که ههموو شتیټک به موباح دادهنین! وه له ناویشیاندا دیسانهوه کهسانیکیتر دهبینین که به ههموو شیوازیټک دهرگای (اجتهاد) دادهخن و شوینکهوتهییکردنی مهزههبهکان به واجب دادهنین، وه له شوینیکی تریشهوه پروبهرووی کهسانیکیتر دهبینهوه که تانه له ههموو مهزههبهکان دهن و ئیجتیهادهکانیان دهکیشن به تنگی دیواریکدا!

ههروههاش لهنیوانیاندا کهسانیک دهبینین که تهنه دست به پروکاری دهرهوهی دهقهوه دهگرن، بهبی نهوهی مهبهست و ناستی نهو دهقه لهبهرچاو بگرن و ریساکانی رهچاوبکن، وه له بهرامبهریانهوه تهئویلکهرانیک دهبینین که نهمدست و نهودهست به دهقهکان دهکن و ههویری نهرم و شیوهی جوان جوانیان لی دروستدهکن و به ههرجوریټ که بیانهویټ مانا و بیروبوچوونیان لی دهردههینن!

بهلام دسته‌ی ریکوپیک و جیی دلنیایی، ئەو دسته‌یه‌ن که مامناوه‌ند و دادگهرن، دسته‌یه‌کن که جیاوازی ناکهن له نیوان عه‌قلیک که ساغ و زانابیت و دلک که دامه‌زراو و له خودا ترس بیت و له نیوان واجبی دیاریکراو و پروداو و واقعیی ژیاندا سازگارییان به‌رقه‌را کردوو و هه‌موویان به‌شیوه‌یه‌کی دروست پیکه‌وه کوکردوو‌ته‌وه، وه له‌نیوان ئاره‌زووه‌کانی تاک و په‌نج و مه‌ینه‌تییه‌کانی کو‌مه‌لگه‌دا پیداجوونه‌وه ده‌کن و قه‌له‌م‌په‌وی حه‌زه‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی زورباش ئەزانن تا کو‌ییه به به‌رامبه‌ر له‌گه‌ل فراوانی و سنوره‌کانی ئەحکام و پیوستییه‌کانیدا و، نه‌رمی نواندن و ئاسانگیری وایان لی‌ناکات که پ‌پیدراو و پ‌پینه‌دراو له نیوان حه‌لال و حه‌رامدا پشتگوی بخهن. به هه‌مان شیوه قایمکاری و خو‌پاراستن به‌ره‌و توند‌په‌وی و توندوتیژییان نابات له به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی خودا.

خودا، پ‌پشه‌وای حه‌دیس و فیه و ته‌قوا ((سفیان الثوری)) به په‌رحمه‌ت کات، ئەو کاته‌ی وتی: ((ئەو زانسته‌ی که ئاسانگیر و ئاسانکهره، ته‌نها ئەهلی ((ثقه)) ده‌یزانن، چونکه هه‌موو کهس زانستی توندوتیژی و توند‌په‌وی به‌چاکی و باشی فی‌رده‌بن!!)).

سییه‌م: ئاسانگیر بن و توند‌په‌و مه‌بن

نامۆژگاری دواترم بۆ ئەم لاوانه ئەمه‌یه که:

خوتان له توند‌په‌وی و زیاده‌په‌ویی بپاریزن، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل خه‌لکی گشتیدا لایه‌نی ئاسانگیری و میان‌په‌وی بگرنه‌به‌ر، ئەوانه‌ی که ناتوانن وه‌ک تایبه‌ته‌کان – واته: ئەهلی (ورع) و (تقوی) – بن.

چ گرفت و ک‌پشه‌یه‌کی تیا‌یه که ئەگه‌ر که‌سیکی موسولمان له‌بابه‌تی‌کدا یان له‌هه‌موو باب‌ته‌کاندا، ر‌یکایه‌ک بگ‌ریته‌به‌ر که له‌لایه‌نی یه‌ده‌ک (احتیاط)ه‌وه نزیک‌ترییت و له‌عه‌یبه و نوقسانی به‌دوور‌بییت. هه‌لبه‌ته نابیت به‌جو‌ریک بیت که هه‌میشه ر‌پی ئاسانه‌که ته‌رک بکات و یه‌ده‌که‌که بگ‌ریته‌به‌ر، چونکه له‌م کاته‌دا ئاین ده‌بیته (کو‌مه‌له‌یه‌ک له یه‌ده‌ک – مجموعه من

الإحطيات- که جگه له توندوتیژی و توندپهوی هیچ بهرهمیکی تری نابیت، له کاتیگدا خودای پهروهردگار بو بهندهکانی، همیشه ئاسایش و خوشحالی دهویت.

هه رکهس سهیریکی دهقهکانی قورئانی پیروز و سوننهت و رینماییهکانی پیغمبهر ﷺ و هاوه لآن بکات، ئهوانه په یوهست بکات به بانگه وازهوه، وه به ئاسانگیریهوه بهرنگاری فشار و تهنگییهکان ببیتهوه، ئهوکاته تیدهگات که ئهوان هیچ کاتیگ کیشه و نارحتهتی و توند و تیژی و توندپهوییان بو بهندهکانی خودا نهویستوه.

لهم بارهیهوه له قورئانی پیروزدا ئهه نایهتانه مان بهسه، که له دواي نایهتهکانی (پوژوو) هوه دهفرمویت:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة: ۱۸۵).

واته: ((خودای پهروهردگار ئاسانکاری بو ئیوه دهویت و سهختی و نارحتهتی بو تان ناویت)).

وه له نایهتهکانی (پاکوخواینی) و (دهستنویژ) دا دهفرمویت:

﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ﴾ (المائدة: ۶).

واته: ((پهروهردگار نایهویت بتاخاته ناو تهنگ و چهلمه و قورسی و گرانییهوه)).

وه به دواي نایهتهکانی (ماره برین) دا دهفرمویت:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۲۸).

واته: ((پهروهردگار دهیهویت به دانانی یاسای ساده و ئاسان) کاره که تان بو ئاسان بکات (چونکه ده زانیت مروّف بهرامبهر به غه ریزه و ئاره زووهکانی بیتوانایه)، وه مروّف به لاوازی به دیهینراوه)).

وه له نایاتی (توله سهندنهوه - قصاص -) دا، له پاش پوخسه تان به لیبوردهیی و پیکه و تن و ئارامی دهفرمویت:

﴿ذَلِكَ خَفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ (البقرة: ۱۷۸).

واته: ((ئههه ئاسانکاری و رهحمه تیکه له لایهن پهروهردگار تانهوه)).

له سوننه تیشدا هر ئەم بېره فرمودانه مان بهسه که:

((ابن عباس رضی اللہ عنہ)) له ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم)) هوه دهگیریتته وه: ((ناگادارتان ئەکه مه وه له (غلو) کردن له نایینی خوادا، له راستیدا که سانیک که له پیش نیوه وه بوون، به هوی (غلو) کردن وه له ناوچوون)).

((ابن مسعود رضی اللہ عنہ)) ریوایه تی کردوه که ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم)) فرمویه تی: ((توندره وان و ناژاوه گیران له ناوچوون، وه ئەمه ی سی جار وته وه)). ئەمه هه موو توندره وه کان دهگیریتته وه جا ئەو توندره وییه چ له گوفتار و کرداردا بیئت یان له بیروبووچووندا بیئت.

وه ((ابو هریره رضی اللہ عنہ)) گیراویه ته وه که: ((کابرایه کی عه ربه ی دهشته کی له مزگه وتدا پیسایه کرد، خه لکه که به ره و پرووی بوونه وه و به گزیداچوون و وته ی نابه جییان پیوت، به لام (پیغمبره ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم) فرموی: وازی لی بهینن! سه تلکی پر له ناو بکه ن به شوینی پیسایه که دا، به راستی خودا نیوه ی نار دووه تا ناسانگیرن، هه رگیز بوو توندره وی هه لینه بژاردون)).

وه هه ر له رینمایه کانیه وه یه که: (هه رکاتی که له نیوان دوو کاردا بیویستایه بریاربدا، ئەوه یانی هه لده بژارد که ناساتترین بوو، به و مه رجه ی که گوناھی تیدا نه بیئت)).

وه کاتی که ((معاذ رضی اللہ عنہ)) هه ل بژارد را بوو بوو پیشنوژی دهسته یه که له موسولمانان و له نوژی که یدا دریزه یدا به قورنان خویندن، ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم)) پیی فرموو:

((نایا به دوای فیتنه دا ده گه ری و ده ته ویئت خه لکی بخه یته ناو فیتنه وه، ئە ی (معان؟!)).... وه ئەمه ی سیجار وته وه. ئەمه به مانای ئەوه دیئت که توندگیری به رامبه ر به خه لکی و داوا لی کردنیان بوو توندگیری به به رده وامی، به رامبه ره به وه ی که بیانخه یته ناو فیتنه وه.

کاتی که ریگه دراوه به مروؤ که بوو نه فسی خووی و بوو هه ل بژاردنی ریگه ی کاملتر و پاریزراوتر توندگیری، نایته به لکه بوو ئەوه ی ئەو به رامبه ر به کومه لی خه لکیش توندگیری، چونکه ده بیته هوی دوورکه وتنه وه و هه لها تنیان له نایینی خودا، له کاتی که هه یچ چاوه پروانی شتی وا نه بووه. هه ر له به ره ئەمه بوو که ((پیغمبره ی خودا صلی اللہ علیہ وسلم)) کاتی که بوو خووی به ته نیا نوژی ده کرد له هه موو که س زیاتر دریزه ی پیده دا، به لام کاتی که پیش نوژی بوو خه لک ده کرد، له هه موویان زیاتر ناسانکاری ده کرد و زور به زووی نوژی بوو ته واو ده کردن، وه له م باره یه وه ده فرمویت:

((هركاتيک كه سيك له ئيوه بۇ خەلكى نوپۇز بكات، پيوسته ئاسانكارى بكات و دريژەى پيئەدات، چونكه له نيوانياندا كەسانى پير و كەم توانا و كەمئەندام هەن، بەلام كاتيک بۇ خوى نوپۇز دەكات، هەرچەند حەزەدەكات با دريژەى پيئەدات)).

وه له ((ابى قتادة رضي الله عنه)) هوه ريوايە تکراره كه ((پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم)) فرمويەتى: ((من وه ساتابووم بۇ ئەوهى نوپۇز دابەستم و بە تەماش بووم دريژەى پيئەدەم، بەلام گويم لەگريانى منداليك بو، لەبەرئەوه ئاسانكاريم كرد و دريژەم پيئەدا و خۆم ليى بوارد، چونكه باش نيبه كه داىكى توشى ناپههەتى و مەينهەت بيبىت)).

((مسلم)) له سهحيحه كەيدا ويئەيهكى ترى ئەم ئاسانكارىيەى دەخاتەپروو: ((ئەو يەك سورەتى كورتى خويند)).

وه له ((عائشە وه خوى لى رازى بيبىت)) ريوايە تکراره كه: ((پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم)) لەپرووى سۆز و ميهره بانىيه وه رېگريکرد لەهاوەلان لەوهى كه زۆر نوپۇزى سوننەت بەسەريه كه وه و بەدواى يەكدا بکەن واتە (وصال) بکەن، وتیان: بەلام ئەى خۆت، خۆ خۆت (وصال) ئەكەيت! فرموى: من وهك ئيوه نيم، بەپراستى پەروەردگارم شەوانە خواردن و خواردنەووم پيئەدات)).

ئەگەر بپيار وابيبىت كه ئاسانگيرى لەهەموو سەردەميکدا خوازوابيبىت، ئەوا بەپراستى لەم سەردەمەى ئيمەدا زياتر پيوست و گونجاوترە، ئەويش بە لەبەرچا و گرتنى سستى لەئايين و لاوازی باوەر و دلنيايى و زال بوونى ژيانى ماددى بەسەر خەلكيدا و بينينى و هەست پيكردى لەناو خەلكيدا، كەواتە لەئيستادا زۆر گونجاوترە... هەرچى بەلا و گرفتارىيهك كه هەيه و ئيستا پرووبە پروومان دەبيتەوه، بەهوى تاوان و خراپەكارى زۆرەوهيه و هەر وهك ياسايەكى ليها تووه بۇ ژيان كه هەرشتيک پيچەوانەى بيبىت، بە شاز و لە ياسا دەرچوو دا دەنرپت، تا ئەو جييهى كه وایليها تووه ئەو كەسەى كه دەستى بە ئايينه كەيه وه گرتووه، وهك ئەوه وایه ئاگرى پريشكدار و سوتپنەرى بە دەسته وه گرتيپت! هەموو ئەمانە داخوازی ليبوردهيى و ئاسانگيرين، وه دەبيت خۆمان لە توندوتيژى و توندپهوى زياد بپاريژين. هەر لەم بارهيه وه فوکهها لەسەر ئەوهن كه :

((سەختى و ناپههەتى، ئاسانكارى بە دواوهيه. لەسەردەميکدا كه كاروبار دژوار و بەرتەسك دەبيتەوه، کرانه وه و ئاسايشى بە دواوهيه، وه هەموو بەلاكان دەبنه هوى ئاسانكارى و نەرم و نيانى)).

چوارهم: به شیوه‌یه‌کی جوان و دانایانه بانگه‌واز بکن

هم دیسان نامۆژگاری ئەم گه‌نجه پروادارانە ده‌که‌م که:

هر به‌و جۆر و شیوازه هه‌لسوکه‌وت بکن که قورئانی پیروژ بانگه‌وازی بۆ پریگای خودا و گفتوگۆکردن له‌گه‌ل سهرپییچیکاراندا ویناکردوه، ئەم شیوازه له سوره‌تی (النحل) دا به‌شیوه‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ل (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هاتوه تا ئیمه‌یش له‌دوای ئەو پینمایى له‌م هیدایه‌ته وه‌ربگرین:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵).

واته: ((ئەى پیغه‌مبه‌ر ﷺ)) خه‌لکی به‌ دانایی و به‌شیوه‌یه‌کی جوان و سهرنچراکیش بانگ بکه بۆ پری پهره‌ردگارت، وه هه‌تا ئەتوانی به‌باشترین شیوه‌ی هه‌لسوکه‌وت گفتوگۆیان له‌گه‌ل بکه (!!)).

به وردبوونه‌وه له‌م ئایه‌ته پیروژه ئەوه‌مان بۆ پۆشنده‌بیته‌وه که ته‌نها داخواری جوان مامه‌له‌کردن، هر بۆکاتی گفتوگۆکردن نییه، به‌لکو فه‌رماندراوه به‌و شیوه‌یه‌ی که باشترین و جوانترین هه‌لسوکه‌وت و گفتوگۆ بکن. له‌راستیدا لی‌ره‌دا دوو شیواز بۆ گفتوگۆکردن باسکراوه که یه‌کیکیان (باش) و ئەوی تریان (باشترین) له‌ویانه، که پیویسته له‌سه‌ر مروقی موسولمان به‌و شیوه‌یه‌ی که باشترینه گفتوگۆ بکات، چونکه ئەم شیوازه که مه‌ندکیش که‌ری دل‌ه‌بیزار و هه‌له‌توووه‌کانه و نزیکه‌ره‌وه‌ی ئەو ناخانه‌یه که له‌یه‌کتر دوورکه‌وتووونه‌ته‌وه و مه‌ودا که‌وتوووه‌ته نیوانیان‌ه‌وه.

له‌و باب‌ه‌تانه‌ی که (باشترین) ه، ده‌توانریت باس له‌چهند پیکه‌وه گونجانیکی بیروبۆچوونی هه‌ردوو لایه‌نی گفتوگۆکه‌ری به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک بکریت، وه له‌م کاته‌دا ئەو باب‌ه‌تان بخریته‌لاوه که

جیاوازییان تیادایه - هەر بهو شیوهیهی که قورئانی پیروز ئامارژهی پیداهه - لهسه‌ری ریک بکهون:

﴿ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴾ ﴿٤٦﴾ (العنكبوت: ٤٦).

واته: ((لهگه‌ل ئه‌هلی کیتابدا جگه لهو شیوازه‌ی که باشتینه، به‌هیچ شیوه‌یه‌کی تر گفتوگۆ مه‌که‌ن، مه‌گه‌ر له‌گه‌ل که‌سانیکدا که ستمه‌یان کردوه (که له‌سنوری ریکوپییکی گفتوگۆ ده‌رده‌چن)، وه پێیان بلین: ئیمه باوه‌رمان به‌ته‌واوی هه‌موو ئه‌و شتانه هه‌یه که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه بو ئیمه و بو ئیوه‌ش دابه‌زیوه. په‌روه‌ردگاری ئیمه و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ش یه‌کیکه، وه ئیمه ته‌نها خو‌مان داوه‌ته ده‌ست ئه‌و و ته‌نها فه‌رمانی ئه‌و جیبه‌جی ده‌که‌ین)).
به‌لام له‌باره‌ی جیاوازییه‌وه، بریاره‌که‌ی ده‌که‌رپه‌ته‌وه بو لای په‌روه‌ردگار له‌په‌رۆژی دواییدا و له‌وه‌رژه‌دا ئه‌نجام وه‌رده‌گیرپه‌ته‌وه:

﴿ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ ﴿٦٨﴾ ﴿ الْحَجَّ: ٦٨ - ٦٩ ﴾ .

واته: ((ئه‌گه‌ر کیشمه‌کیشی گفتوگۆیان له‌گه‌ل کردیت، ئه‌وا (له‌گه‌ل ئه‌م جو‌ره که‌سانه‌دا قسه‌مه‌که) بلی: په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو که‌س به‌ناگاتره له‌و کارانه‌ی که ده‌یکه‌ن. په‌روه‌ردگار له‌په‌رۆژی ره‌ستاخیژدا له‌نیوانتاندا دادوه‌ری ده‌کات له‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌وه‌ی که جیاوازیتان هه‌یه تیایدا)).

باشه که ئه‌مه شیوه‌ی گفتوگۆی موسو‌لمان له‌گه‌ل ناموسو‌لماندا بی‌ت، ئه‌ی گفتوگۆی موسو‌لمان له‌گه‌ل موسو‌لمان که هه‌ردووکیان هه‌مان بیروباوه‌ریان هه‌یه و براری ئایینین، ده‌بی‌ت به‌چ شیوه‌یه‌ک بی‌ت؟!.

هه‌ندی‌ک له‌برایان، له‌نیوان پاشکاوی وتنی راستی و توندوتیژی گو‌فتاریدا دووانه‌کی (تی‌که‌ل کردن) ده‌که‌ن و به‌شیوه‌یه‌کی توند و زبر قسه‌ده‌که‌ن، که له‌نیوان ئه‌م دووانه‌دا هه‌یچ هاو‌گونجاوییه‌ک به‌دینا‌کرپت. له‌راستیدا که‌سی بانگه‌وازه‌ر و دانا و شاره‌زا، که‌سی‌که که

کهسانی تر به نهرم و نیاتترین شیوه و سهرنچراکیشتترین وته و گوفتار بانگ دهکات، بهبی^۶ ئهوهی هیچ جوړه زیادهږهوییه که له قسهکانیدا بکات.

دوای بینینیکی واقیعییانه بومان دهردهکهویت که: که شیوازی توند و زبر و توندږهوییه، مانای جوانترین و باشتیرینی ئهه بابهتهمان له ناودهبات، وه لهه بارهیهشوه له فرموده دا هاتووه:

((ئهو کهسهی که فرمان به چاکه دهکات، دهبیئت شیوهی فرمانکردنه کهی به شیوهیه کی چاک بیئت)).

(امام غزالی) له بابهتی ((الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر) دا له کتیبی (إحياء العلوم الدین) دا دهلیت: ((فرمان به چاکه و بهرگری له خراپه ناکریت، مهگه به شیوهیه که ئه و کهسهی که فرمان و بهرگرییه که دهکات، دلسوژ و میهره بان، نهرم و نیان و ئاسانگیر، وه ئارامگر و شارهزا و دانا بیئت)).

نمونه تر که لهه بارهیه وه دهیخاته ږوو، ئه مهیه که دهلیت: ((پیاویک هاته ناو کوږی دانیشتنی خهلیفه (مهئمون) هوه و فرمان به چاکه و بهرگری له خراپه ی به (مهئمون) کرد و قسهی ناشیاوی پیوت و به شیوهیه کی توند و زبر قسهی کرد، هیچ له پله و پایه ی خوی نه ترسا که بو هر شوین و پله و پایه یه که قسهی گونجاو و تایبه تی خوی هیه و دهبیئت به و شیوهیه قسه بکریت. به لام له بهرته وهی که (مهئمون) که سیکی فقهیه و دانا بوو، وتی: ئه ی پیاو! که میک به نهرم و نیانی و لیوورده ییه وه قسه بکه! له راستیدا په روهردگار که سیکی نارد که له تو باشتربوو، بو لای که سیک که له من خراپتر و درنده تر بوو، به لام پیی فرموو که له گه لیدا به شیوهیه کی هیمن و نهرم و نیان قسه بکات. (موسا و هارون) ههردووک که له تو باشتربوون روشتن بولای (فیرعه ون) که ئه ویش له من خراپتر بوو و هر به و جوړه ی که په روهردگار فرمانی پیدا بوون هه لسوکه وتیان کرد:

﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ ﴿٤٤﴾﴾ (طه: ٤٣ - ٤٤).

واته: ((برون بولای (فیرعه ون) که به راستی مله وری کردووه، وه پاشان به نهرم و نیانی قسه ی له گه ل بکن، به لکو بیربکاته وه و ترس بیگریت)).

هر بهم شیوهیه (مهئمون) به بهلگه رۆشنهکانیییه وه پروبه پرووی ئهو پیاوه و قسه زیرهکانی بوویه وه و سه رکهوت به سه رییدا و پیاوه کهش له به رامبه رییدا هیچ وه لامیکی نه بوو. هر له و شتانه یتر که پهروه ردگار به (موسا عَلَيْهِ السَّلَام) ی وتوو، ئه مه بووه که بانگه وازه که ی له پرووی (فیرعه ون) دا بهم گوفتاره نهرم و نیان و جوانانه وه دهست پیبکات:

﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَزَكَّىٰ ﴿٧﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿٨﴾﴾ (النَّازِعَات: ١٨ - ١٩).

واته: ((دهی بلی: ئایا ئاره زوو ده که ییت (له وهی که ئیستا تیایدایت) پرگارت بییت و پاک ببیته وه و رییت نیشان بدهم بۆلای پهروه ردگار بۆ ئه وهی زیاتر (له خودا) بترسیت؟!)).

هه رکه سیك ئاگاداری گف توگۆی نیوان (موسا عَلَيْهِ السَّلَام) و (فیرعه ون) بییت، که له قورئاندا باسکراوه، تیده گات که (موسا عَلَيْهِ السَّلَام) پاسپارده که ی به باشی پاراست و په چا و کرد و به ته واوی ریکوپیکییه وه گه یاندی، سه ره پای خۆبه زلانی و مله پوری (فیرعه ون) و هیرش و چاوترسینییه کانی. وه هه ره وها ئه م به سه ره اته له سوره تی (الشعرا) بيشدا باسکراوه.

وه هه رکه سیك که بیه ویت له م باره یه وه له ژیان نامه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و سوننه تدا زیاتر فیربییت، ئه وا ده بییت رینماییه کانی (پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په چاوبکات: ((ئاسانکاری و میهره بانی پیچه وانهی توندوتیژی و زبرییه، وه سۆز و رحمت له گه ل بق و دلره قیدا جیاوازیان هه یه، وه نهرم و نیانی و لیبوردیه ی له ژیر باری توندوتیژی و زه بروزوردا ناچیت به ریوه!)).

به لی، چۆن و بۆچی ئا به و جوړه نه بییت! کاتیك که پهروه ردگار بهم شیوهیه په سنی دهکات و ده فهرمویت:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾﴾ (التوبة: ١٢٨).

واته: ((بیگومان پیغه مبه ریك له خۆتان بۆتان نیردراوه که هه رجۆره دهرد و مهینه ت و به لایه کتان پیبگات، زۆر پیی ناره حته و دلگران ده بییت، خۆشتانی ده ویت و پیداکره له سه ر ئه وه ی هیدایه ت وه ربگرن، وه به رامبه ر به پروادارانیش سۆز و خۆشه ویستییه کی فراوان و میهره بانیییه کی زۆر یادی هه یه)).

وه سيمای په يوه ندييه کانی له گه ل هاوه لانیدا بهم شیوه یه وینه دهکات بومان، که ده فرمویت: ﴿فَمَا رَحْمَةً مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنَّفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ (آل عمران:

۱۵۹).

واته: ((له سوزومپهره بانی په روه ردگار ته و هیه که تو ئاوا له گه لیاندا نهرم و نیانی دنوینی، نه گهر پرووگرژ و مؤن و دل رهق بووبایت، ئهوا چوارده ورتیان چول دهکرد و لیت هه لدهاتن)).

کابرایه کی یه هودی له سلاوکردن له (پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا زمان دریژی دهکرد و له جیاتی (السلام علیکم - سلاوتان لی بیټ -) دا دهیگوت: (السلام علیکم - مردن بو ئیوه بیټ -). له م کاته دا (عائشه خوی لی رازی بیټ) توپه بوو و وهک خوی وهلامی دایه وه، به لام (پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وه لامیدا وشه ی (السلام) ی نهوت و ته نها فرمووی: (و علیکم! - له خوشتان بیټ! -). پاشان به (عائشه خوی لی رزیبیټ) ی فرموو: ((په روه ردگار لیبوره یی و نهرم و نیانی له هه موو کاریکدا پیخوشه))، واته په روه ردگار له کاری ئاین و دنیا شدا، چ له گوتار و چ له پره وتاردا، نهرم و نیانی و به سوزی پیخوشه.

وه ههر له (عائشه خوی لی رزیبیټ) هوه ریوایه تکراره که (پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمویه تی: ((لیبوره یی و نهرم و نیانی له ههر شتیکیدا هه بیټ، جوانکاری و سهرنچراکیشی پیده به خشیت، وه نه گهر له ههر شتیکیش جیاببیته وه، ناشرین و ناته واو و تانه داری دهکات)). له بهر نه وه ی نهرم و نیانی و هه لسوکه تی جوان بهم گشتگیریتیه هاتووه، ئهوا هه موو شتیکی دهگریته وه.

وه له (جریر بن عبدالله رضي الله عنه) یشه وه ریوایه تکراره که: ((له پیغه مبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیست که دهیفرموو: هه رکهس لیبوره یی و به زه یی و نهرم و نیانی حهرام بکات، ئه وه ته واوی چاکی و جوانییه کانی حهرام کردووه!)).

دهی ده بیټ چ سزا و توله یه کی توندی هه بیټ ئه و کهسه ی که به حهرامکردنی چا که یه ک، هه موو چا که کان حهرام بکات!!.

من بهم نه ندازه یه کوټایی پی دهینم، چونکه بو بپروا پیکردنی روله کانم - ئه و که سانه ی که پی توندپه وی و زبرییان گرتووه ته بهر - ههر نه مهنده به باش ده زانم، تا له ریگا و شیوازی زبره وه، به ره و ریگا و شیوازی دانایی و گوفتاری جوان و خوږاگرانه بین..

چەند خالیک لە بارەى پەوشتی بانگەوازکردن و گفتوگۆکردنەوه

حەز دەکەم لێرەدا چەند خالیک لە بارەى پەوشتی بانگەوازکردن و گفتوگۆکردنەوه بەهۆى ئەو گرنگییە فەرھەنگییەى کە ھەیتى باس بکەم، لەوانە:

یەكەم: پێویستە ریزی باوکایەتى و دایکایەتى لە کەسانی گەرەتر بگيریت و لەبەرچاویان بێت، وە رێگەپێدراو نییە کە لەگەڵ دایکان و باوکاندا بەجۆرێک ھەلسوکەوت بکەین وەك چۆن لەگەڵ ھاوڕێیاندا ھەلسوکەوت دەکەین، وە بەبیانوی ئەوێ کە تاوانبار و سەرپێچیکار و بیدەچى و لەپى دەرچوون، بە توندوتیژی و زبری ھەلسوکەوتیان بەرامبەر بکەین و لەپرویاندا بوەستینەوه. ئەم کارانە بەھیچ شیوہیەك نابیتە ھۆى ئەوێ کە مافیان پێشیل بکەین- بەتایبەتى مافی دایک و باوک- و نابنە ھۆکار بۆئەوێ کە نەرم و نیان نەبین لەگەڵیاندا:

﴿وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (لقمان: ۱۵).

واتە: ((ھەركاتیك دایک و باوكت، ھەول و كۆششیاندا بۆ ئەوێ ھاوتام بۆ بریاربەدەیت، کە بە کەترین شیوہش زانیاریت لەبارەىوہ نییە، ئەوا گۆیپرایەلییان مەكە لەمەدا، (بەلام لە ھەمان کاتدا) ھەمیشە لەم دنیادا لەگەڵیاندا بەشیوہیەكى شایستە و باش مامەلە بکە)).

لەم ئایەتەدا باسى تاوانیكى گەرەتر لە ھاوھەڵدانان بۆ پەروردگار ھاتووە، کە ھەوڵدان بۆ پاكیسانی مروۆقى باوھەردارە بۆ ناو ھاوھەڵدانان بۆ پەروردگار و لەپێدەرچوون، ئەم تاوانە ھەرچەند لەلایەن دایک و باوگەوہ بێت و ئەم دووانە تاوانى لە ھاوھەڵدانان گەرەتریش ئەنجام بەدەن باوک و دایكیتیەكەیان نابیتە ھۆى ئەوێ کە لەم تاوانانەدا گۆیپرایەلییان بكریت و تەنھا لەم كاتەدا یە کە رێگری دەكات لە گۆیپرایەلى كردنیان، بەلام ھەر لە ھەمان كاتدا فەرمان دەكات بە چاكە و جوان ھەلسوكەوتكردن لەگەڵیاندا و ئەوہ دەخاتەپروو كە تاوانەكانیان ھەرچەندە گەرەبیت، نابیتە ھۆى ئەوێ کە مافی دایکایەتى و باوکایەتیان پەچاوەنەكریت. پەروردگار

مرؤف دوورده خاتوه له گوپریه لیکردنی دایک و باوکیدا لهم بابته تی هاوئل پریاردانه دا، به لام فرمان دهکات به هاوئلیتی کردنیان و جوان هه لسوکه وتکردن له گه لیاندا به شیوه یه کی شایسته و په سه ند.

هه رکهس گفتوگو و وتووژی (ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام) له گه ل باوکیدا له قورنانی پیرۆزدا له سوره تی (مریم) دا بخوینیته وه، ده بینیت که چون رهوشتی مندالان له گه ل دایک و باوکیدا ده خاته پروو، با هاوئلدانه ریشبن بو په روهردگار و بانگه واز بو هاوئلدانان بکه ن.

باشه نه گه ر باوک و دایک موسولمان بن، وه نه گه ر نافه رمانی په روهردگاریان کردیته وه له بکه ن، نه ی مافی نه مان چون ده بیته؟!

دووهم: مافی ته مه ن، وه گه وره یی و بچوکی نه و که سه ره چاوبکه ن و ریژی لیبگرن، وه ناییت له نیوان نه م و نه ودا جیاوازی بکه ن.. جوان نییه که له گه ل گه وره دا هه وه ک بچوک قسه بکه یت و له گه ل به ته مه نه کاندا هه روه ک گه نجان هه لسوکه وت بکه یت، به بیانووی نه وه ی که ئیسلام هه موو خه لک به یه کسان و هاوتای یه ک ده زانیته! نه مه ی که ده کریته هه له تیگه یشتنه له مانای نه و یه کسانیییه ی که ئیسلام ده یه ویته، نه و یه کسانیییه ی ئیسلام واته یه کسانی و هاوتای له ریژ و مرؤقبوون و مافی گشتییاندا که هه موو مرؤقه کان تیایدا یه کسانن، وه هیچ جوړه دژایه تییه کی له گه ل مافی فه ره نه گییاندا نییه که ره چاوکردنی پیویسته، بو نمونه: مافی خزمایه تی و هاوسه ریته و هاوسیییه تی و هتد .

له رهوشتی ئیسلامه که: بچوک ریژ له گه وره بگریته، وه هه روه ک پیویسته که گه وره ش له گه ل بچوکدا میهره بان بیته... له فه رموده یه کی (پیغمه به صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا هاتووه: ((نه و که سه له ئیمه نییه که له بچوکمان خو ش نه بیته، وه ریژ له گه وه شمان نه گریته و زانا و دانامان نه ناسیته))، نه مه واته: که پیویسته مافیان بزانیته و بناسیته.

((له ئیمه نییه!)) ... به راستی چ شتی که هیه که له م بیزاریییه توندتر بیته؟! هه رکهس چه ند ده توانیته با نه مه راڅه بکات!

له فه رموده یه کی تر دا هاتووه: ((ریژگرتن و به گه وره زانیته که سی که مووه کانی سپی بوون، له به گه وره زانین و ریژگرتنی خودای په روهردگار هه یه)).

سییم: مافی شارهزایان ره چاوبکهن و بیپاریزن. که سانیک که شارهزایی و پیشینه‌یان له بانگه‌وازکردن بو به‌رنامه‌ی خودا و فی‌کردنی خه‌لکی و کاری جوان و شایسته‌دا هه‌یه، وه یان له سرخستنی ئایینی په‌روه‌ردگارد ا به‌باشی هه‌ولیانداوه و تی‌کوشاون، جوان نییه که ئینکاری له پیشینه و شاره‌زاییاندا بکریت، وه یان تانه‌یان لی‌بدریت و عه‌یبه بخریته شوینیان به‌هوی ده‌رکه‌وتنی نیشانه‌کانی پیریان و بی‌توانایی و سستی و بی‌حه‌وسه‌له‌ییانه‌وه، له‌پاش لایوتی و هیژ و وزه و چالاک بوونیان، وه یان به‌بیانوی زیاده‌په‌وی له‌پاش دامه‌زراو بوونیان و پایه‌دار بوونیان مافیان ره‌چاونه‌کریت، چونکه ئه‌و پیشینه و تی‌کوشانه‌ی که هه‌یانه له تویشوویاندایه و بویان ده‌ژمیردریت، که ده‌توانیت بی‌ته شه‌فاعه‌تکار بویان لای په‌روه‌ردگار.

من ئەمانه له باره‌ی خۆمه‌وه نالییم، به‌لکو ئەمه شتی‌که که (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) له باره‌ی (حاطب بن ابي بلتعنه) هه‌و بریاری له‌سه‌رداوه، کاتی‌ک که هه‌نگاوه‌کانی به‌ره‌و شتی‌کی وه‌ک خیانه‌ته‌وه پوشت: له‌سه‌رده‌می فه‌تی مه‌که‌دا نامه‌یه‌کی بو هاوه‌لدانه‌رانی مه‌که‌که نووسی و ناگاداری کردنه‌وه له‌نه‌خشه و ئامانجی (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) و ژماره‌ی سوپای موسولمانان، که بو فه‌تی مه‌که‌که ئاماده بوو بوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) پیداگر بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به‌نه‌ینی بمینیته‌وه و به‌ته‌واوی شاراو به‌یت ... له‌م کاته‌دا شتی‌ک که (عمر بن الخطاب رضی‌الله‌عنه‌و‌ت‌ی‌و‌ت‌ه‌) ئه‌مه بوو: ((به‌یله‌ ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا با له‌گه‌ردنی بده‌م، چونکه ئه‌م پیاوه دوو‌پرووی کردووه و به‌ته‌واوی دوو‌پرووه)). به‌لام (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) له وه‌لامی (عمر رضی‌الله‌عنه‌و‌ت‌ه‌) دا فه‌رمووی: ((تو چی ده‌زانیت! په‌روه‌ردگار خوی له‌نییه‌تی (ئه‌هلی به‌در) به‌ئاگایه و پی‌ی فه‌رموون: هه‌رکاری‌ک که ویستتان ئه‌نجامی بده‌ن، چونکه من لی‌تان خو‌ش ده‌بم!)).

لی‌رده‌دا پیشینه‌ی ئه‌م پیاوه و تی‌کوشانی له‌پوژی (به‌در) دا – ئه‌و پوژی که برودار و دوو‌پروو له‌یه‌ک جیاکرانه‌وه – وای له (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) کرد که داوای لی‌بوردنه‌که‌ی وه‌ر بگریت و بووه هوی ئه‌وه‌ی که ئه‌م ره‌وشه له به‌رامبه‌ر ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌وه بگریته‌به‌ر که له (پروداوی به‌در) دا به‌ژدارییان کردبوو و به‌م شیوه‌یه قسه‌یان له‌به‌رامبه‌ره‌وه بگریت.

پینجەم: لەگەڵ کۆمەڵی خەلکیدا بژین

لەپاش ئەمانە ئەم گەنجانە ئامۆژگاری دەکەم کە:

لەئاسمانی خەون و خەیاڵەکانەوه دابەزن بۆ سەر زەوی واقیعییەت و لەگەڵ کۆمەڵی خەلکیدا ژیان ببەنەسەر. لەگەڵ ھاوئیشتمانیان و پیشەوهران و جوتیاران و کریکاران و ماندووبووان و تیکۆشەران و ... هتددا درێژە بەژیان بدەن، ئەمانە ئەندامە بچوکهکانی شارە گەورەکان کە لە گەرەك و کۆلانە بەرتەسك و فراوانەکانیدا یان لە گوندەکانیدا کە بۆ بەدەستھێنانی بژێوی و پۆزی ھەوڵی ژیان دەدەن و دەژین.

ئەگەر لەگەڵ ئەم خەلکە زەحمەتکێشەدا بژین، ئەوا سروسشتی ساغ و دلە بیکینە و پاکەکانیان دەبینن و لەو جەستە تێدەگەن کە بەھۆی زۆر کارکردنەوه، تیکشکاوه و کوتراوه! ئامۆژگاری گەنجان دەکەم کە بێنە ناو خەلکی و تیکەل بە شوینەکانیان بن و مال پیکەوه بنین تا یارمەتییان بدەن لە کاروباری فیڕکردنی نەخویندەواراندا تا ئەوکاتە فیڕی خویندەوه دەبن، وە یارمەتی دەستکورتەکان بدەن تا ئەو کاتە پێویستی بەکانیان جیبەجی دەبێت، وە سەرپێچیکاران ئاگادار بکەنەوه تا ئەو کاتە بێداردەبنەوه و دەستەڵدەگرن، ئامۆژگاری تاوانباران بکەن تا ئەو کاتە تەوبە دەکەن و دەگەرینەوه، دەستی گومراییان و شیوینەران بگرن تا ئەوشوینەیی کە دینەوه سەر پێگە پراست، دووڕوویی دووڕووان بشارنەوه تا ئەو کاتە کە دووڕووییەکیان دەشارنەوه، دژایەتی پەشووخران و پەشووخران بکەن تا ئەوکاتە پێگەرییان لی دەکریت، کۆمەکی ستەم لیکراوان بکەن تا ئەوشوینەیی کە سستی و بێتواناییان نامینیت و دووبارە دەگەرینەوه سەر ھیزیان و چالاک دەبنەوه ... با لە تەواوی ئەم کاراندا پشکتان ھەبێت.

ئەم گەنجانە پێویستە کۆمەڵە و پێکخراو پیکبھێنن بۆ نەھێشتن و لەناوبردنی نەخویندەواری و کۆکردنەوهی زەکات و دابەش کردنی و پێکخستنی نیوان خەلک و تیکۆشان بۆ پێگەریکردن لە نەخۆشی و بەدەستخستنی داودەرمان بۆ وازھێنان لە جگەرەکیشان و گیرۆدەبووانی ماددە ھۆشبەرەکان و پێگەریکردن لە دابونەریتی زیانبەخش و ناپەسەند و لەجیاتیاندا بایەخبەدن بە خوی پەسەند و جوان .

چەندە زۆرن ئەو كۆمەلگايانەى كە پيويستيان بە ھەول و كۆشش و بپرواى توندوتول و پۆلاين و گوروتيني نازايانەى ئەم لاوانە ھەيە!

ئەى لاوانى ئيسلام! خوتان لەخەلكى بەدوور مەگرن و خوتان جيامەكەنەوہ ... خەلكانيك كە باوكان و دايكان و برايان و خوشكانتاتن! بگەرپنەوہ و لەگەل كۆمەلى خەلكيدا پەيوەندى دروست بکەنەوہ و ھەلسوكەوتيان لەگەلدا بکەن. ھاوبەشى خەم و ناخوشى و مەينەتییەكانيان بن. دەست بخەنە ژيەر شانەكانيانەوہ و ئوميديان پييبەخشن. فرميسكى ھەتيوہكان بسپرن، زەردەخەنە بکەن بەپرووى بيئەواياندا، بارى قورسى سەرپشتى رەنجكيستان و سەختى ديوہكان سوک بکەن. پەناى بيچارە و ستەم ليكراوان بەدن. شكستى شكستخواردوہكان دەبربکەنەوہ، دەرمانى برينى دلى دلتهنگەكان و دەردەدارەكان چارەبکەن. ئەمەش ھەمووى بە كارى جوان يان بە وتنى قسەى پاك و رازاوہ يان بە زەردەخەنەيەكى راستگويايە دەبيت!

ھەستان و ھەنگاونان بۆ خزمەتکردن بە كۆمەلگە، وە ھاريكارى و ھاوكارى بە كۆمەلگە – بەشيوہى يارمەتيدانى كۆمەلانى لاواز و بيتوانا كە لە كۆمەلگەدا دەژين – پەرستشيكى زورگەرە و بەبايەخە كە زوربەى موسولمانانى ئەم سەردەمە ليى بيئاگان و بەباشى نازانن! لەكاتيكدە لەئيسلامدا، رينماييكردنى زورزياد ھاتووە بۆ بەئەنجام گەياندى كارى چاكە و پەسەند و فەرمانكرد پيى و بانگى خەلك دەكات بۆ ئەم كارانە و بە ئەركيكي پوژانەى ھەموو تاكيكى موسولمانى دەزانيت.

من له كتيهكەى خۇمدا (العبادة في الإسلام – بەندايتەى لە ئيسلامدا –) پرونم كردووہتەوہ كە:

ئيسلام لە ھەولى بەدپهينانى زەمىنەسازى و فراوانترکردنى بازنەى پەرستشەكاندايە، بەجوريك ئەوئەندە كارى زور دەگريتە خوى كە بەيبرى ھيچ كەسيكدە نەھاتووە و ھيچ كەس خەيالى نەكردووہ كە ئيسلام ھەموو ئەم كارانە بە پەرستش و نزيكبوونەوہ لەپەروردگار دابنيت!

ئيسلام ھەركاريك كە كۆمەلایەتى و سودبەخش بيت، بەيەكيك لەباشترين پەرستشەكاني داناوہ، ھەلبەتە بە مەرجيك كە مەبەست لەئەنجامدانى ئەم كارە باشانە خەيروچاكە بيت، نەوہك بەئوميدى پياھەلدان و باسکردن و بەدەستپهينانى ناوبانگ بيت لەناو خەلكدا تا بەم ھويەوہ بيهويت خوى بەگەرە بزانييت و شانازى بكات بەسەرياندا.

هەركارىك كه مروۆق بەهۆيهوه دەست بۆ سپىنى فرمىسكى مروۆقه خەمبارەكان درىژىكات يان سەختى و پەنجى كەسانى ماندوو سووك بكات و مەرھەمى برىنى مروۆقه كارەساتبارەكان بكات و بەرگرى لە ھەژارى و بىتوانايى كەسانى بىبەشكراو بكات و بەهۆى ئەو ھىز و وزەيەى كه ھەيەتى ستەم لىكراوئىك بەھىز بكات و لە فشار و ناپەھەتى پزگارى بكات و قەرزى قورسى سەرشانى كەسيك بگريته خوۆى و دەستگىروۆيى ھەژاى داوئىنپاكي خىزاندار بكات و سەرگەردان و ونبوويەك پىنمايى بكات و نەخوئىندەوارىك فىربكات و پەناى پىبوارىك بدات و خراپەيەك لەدروستكراوەكانى خودا بەدووربخاتەوه و پىگريكى سەر پىگا لاببات و سوئىك بە كەسيك بگەيەنئىت و ھتد ھەموو ئەمانە لەكاتىكتدا كە نىيەتئىكى باش و جوان لەپشتىيانەوه بىت، بە پەرسىتىش و نزيكبوونەوه لەپەرودەرگار دادەنرئىت.

كارى لەم جوۆرە زۆرن كە ئىسلام بە پەرسىتىش و گوپرايەلى پەرودەرگارى داناون و بەيەكئىك لە بەشەكانى باوەر و ئەركەكان ژمىردراون و لەلایەن خوداى بالادەستەوه پاداشتيان بۆ دانراوه.

ئەگەر لەم رووھە فەرموودەكانى (پىغەمبەر ﷺ) بخوئىنەوه، دەبينىن كە لای ئەو ھەرگىز ھەر ئەوئەندە بەس نەبووھە كە ئەم كارانە واجب و فەرزىن لەسەر مروۆق، بەلكو زۆر بەپەرۆشى و گەرم و گورىيەوه ھەولى بۆ داوھ و تەنانەت ئەم كارانەى بە فەرز زانىووھە لەسەر ھەموو بەش و پارچەيەكى ورددرشتى جەستەيان!

(أبو هريرة رضي الله عنه) لە (پىغەمبەر ﷺ) ھوھ دەگىرئىتەوه كە : ((بۆ ھەرئىسكىك، ھەرپوژئىك كە خوۆر ھەلئىت، چاكەيەك واجە، ئەگەر دادپەرورەرى لە نىوان دوو كەسدا بكات، ئەوھ چاكەيە. ئەگەر يارمەتى ھاوپرئىيەكى بدات لەسواركردن يان سەرخستنى بارئىك و كالاىەك بۆ سەر پىشتى ئازەلئىك ئەوھ چاكەيە. ھەر وشەيەكى پاك و باش بلىت، ھەر ھەنگاوئىك كە بۆ نوئىژ ھەلى دەگرئىت، ھەر پىگرييەك لە سەر پىگادا لاببات چاكەيە)).

(ابن عباس رضي الله عنهما) ھاوشىوھى ئەمەى لە (پىغەمبەر ﷺ) ھوھ گىراوھتەوه: ((بۆ ھەر بەشئىك لە جەستەى مروۆق، لە ھەر پوژئىكدا نوئىژئىك واجبە! كەسيك لەو كاتەدا وتى: ئەمە قورستىن شتە كە تائىستا بە ئىمەتان فەرمووھ! (پىغەمبەر ﷺ) فەرمووى: فەرمان كردنت بە كارى باش و پىگري كردنت لە كارى خراپ نوئىژئىك، يارمەتيدانت بۆ لاوازەكان نوئىژئىك، پىگري و ناپەھەتئىيەكانى سەر پىگا لادەبەيت و دوورى دەخەيتەوه ئەمە بوخوۆى نوئىژئىك، ھەر ھەنگاوئىك كە بۆ نوئىژ ھەلى دەگرئىت، بوخوۆى نوئىژئىك)).

وہ ہر وہك ئەم گێرآنەوہیہ (بریدە حەزەبە) لە (پێغەمبەر ﷺ) ەوہ دەگێرپێتەوہ کہ فەرموویەتی:
 ((لەمرۆڤدا سیسەد و شەست جومگە ھەیە، وە لەسەری پێویستە کہ بۆ ھەر جومگە یەك
 چاکە یەك بکات! وتیان: چ کەسیك توانایی و ھیزی ئەم کارە ی ھە یە ئە ی پێغەمبەری
 خودا ﷺ؟! - وا گومانیان برد کہ مەبەستی چاکە ی ماددیہ - فەرمووی: کاتیك خۆل دەکەیت
 بەسەر تف و بەلغە میکدا لە مزگوتدا و شتیکی زیانبەخش لە سەر پێگادا لا دەبەیت و تا
 کۆتایی فەرموودەکە)).

فەرموودە ی زۆر لەم بارە یەوہ ھاتوون کہ تەنانت زەردەخەنە ی موسوڵمان بەرپووی برا
 موسوڵمانە کەیدا بەچاکە دادەنریت. یارمەتیدانی نەبیستان و نابینایان و پێنمایکردنی
 کەسانی سەرھەرۆ و سەرگەردان و گەرم و گۆرپی لە بەدەمەوہ چوونی خەمباران و داخدیوان و
 یارمەتیدانی لاوازن و ھەرچی لەم بارە یەوہ دەسوورپێتەوہ، (پێغەمبەر ﷺ) بە پەرستشیکی
 بەبایەخ و چاکە یەکی پاکی داناوہ.

بەم ریزبەندیہ، مرۆڤی موسوڵمان لە کۆمەلگە یەکدا دەژی کہ کانیای چاکە و پەرحمەت
 ھەمیشە و بەردەوام لیبەوہ قولپدەدات و ھەلدەقولیت. کاری جوان ئەنجام دەدات و بانگەوازی
 بۆ دەکات، تەواوی توانای خۆی تیادا سەرف دەکات و پێنمای دەخاتەرۆو، دەبیته قفلێك بۆ
 کارە ناپەسەند و خراپەکان، ھەر وہك چۆن کہ لە فەرموودەکە ی لای (ابن ماجە) دا ھاتوہ:
 ((خۆش بەحالی ئەو بەندە یە ی کہ پەرورەدگار ئەوی کردبیت بە کللیك بۆ چاکە و قفلێك بۆ
 خراپە)).

ھەندیك لە کەسانی عاتیفی و زووھەلچوو دەلین:

ئەم کارە کۆمەلایەتیانە دەبیته ھۆی لەکارخستنی بلاوکردنەوہ ی بانگەوازی ئیسلامی و
 ئاگادار نەبوونەوہ ی خەلکی لەپراستیہکان، لەکاتیکدا بانگەوازی ئیسلامی ئامانجە و زۆر
 واجبتر و پێویستترە لە سەرگەرم بوون بەم کارانە ی ترەوہ!
 من بەوانە دەلیم:

کاری کۆمەلایەتی، خۆی بۆخۆی جوړیکتری بانگەوازی و لەپراستیدا بانگەوازیکە بۆ خەلکی
 ھەر لەشوینەکانی خۆیانەوہ، بانگەوازیك کہ ھاوڕیہ لەگەل کرداردا.

چونکه بانگه‌واز تهنه قسه و نووسینیك نییه که بوتریت یان بنووسریت، به‌لکو هه‌ول و تیکووشانه بو چاره‌سهرکردنی کیشه و گرفتی خه‌لکی، که زیاتر له خه‌ون و داواکارییه‌کانیان نزیکیان بکاته‌وه.

په‌روه‌ردگار (امام حسن البنا) به‌رحمهت بکات! که زور به‌باشی له‌م بابه‌ته تیگه‌یشتبوو. نه‌و کومه‌له و ری‌کخراوی دروستکرد تا به‌کاری جوان و پاک و خزمه‌تی کومه‌لگه‌دا رابگه‌ن.

هه‌ر موسولمانیک هه‌روه‌ک چون فه‌رمانی پی‌کراوه که (چه‌مانه‌وه و کپنوش و په‌رستش) بو خودای په‌روه‌ردگار بکات، به‌هه‌مان شیوه فه‌رمانی پی‌کراوه بو نه‌نجامدانی کاری باش و په‌سه‌ند بو خه‌لکی. قورئانی پی‌روز له‌م باره‌یه‌و ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ... ﴿الحج: ٧٧ - ٧٨﴾.

واته: ((نه‌ی باوه‌رداران بچه‌منه‌وه و کپنوش ببه‌ن بو په‌روه‌ردگارتان و تهنه نه‌و بپه‌رستن و کاری چاک نه‌نجامده‌ن تا سه‌رفرازین و له‌ ری‌ی په‌روه‌ردگارتا تی‌بکووشن) به‌و جو‌ره تی‌کووشانه‌ی که شاسته‌یه بو خودا)، خودا نیوه‌ی هه‌لبژاردووه ...)).

نه‌م نایه‌ته له‌ سی‌ لایه‌نه‌وه ژیانی موسولمانان ری‌کده‌خات:

به‌شیک که په‌یوه‌ندیان به‌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه دیاری ده‌کات که وی‌نای به‌ندایه‌تی په‌روه‌ردگار ده‌کات بو‌یان ... به‌شیک تر په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل کومه‌لگه‌دا پرونده‌کاته‌وه که له‌ کاری جوان و باشدا خو‌ی ده‌نوینیت ... کو‌تابه‌ش په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل هی‌ز و توانادا پروون ده‌کاته‌وه که بو به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته خراپه‌کان به‌کاریبه‌ینن که له‌ تی‌کووشان (جهاد) دا خو‌ی ده‌نوینیت.

ده‌ی نه‌گه‌ر که‌سیک به‌کاری چاکه‌وه سه‌رقالیبت، خو‌ی به‌ شتی‌که‌وه سه‌رگه‌رم بکات که خودا له‌سه‌ری واجبکردووه، وه هه‌رکه‌س به‌م جو‌ره هه‌لسوکه‌وت بکات، نه‌وا له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه پاداشتی ده‌دریته‌وه، وه له‌ناو خه‌لکیشدا سوپاسکراو و سه‌ربه‌رز ده‌بی‌ت.

هه‌وه‌ها هه‌ندیك له‌وانه ده‌لین:

پی‌ویسته هه‌ول و کو‌ششی بانگه‌وازا‌کارانی ئیسلام، تهنه و تهنه بو دامه‌زاندی ده‌وله‌تی ئیسلامی بی‌ت. ده‌وله‌تیك ری‌ک وه‌ک نه‌وه فه‌رمانه‌ویه‌تی بکات که په‌روه‌ردگار دایبه‌زاندووه. هه‌موو کاروباریکی ژیان له‌پروانگه‌ی ئیسلامه‌وه بچه‌سپینی‌ت و له‌ناو بازنه‌ی ئیسلامه‌تیدا

پيادهى حكومت بکات و هەرچى له دهروهى بىت پرونى بکاتهوه و خه لکى لى ناگادار بکاتهوه.

کاتىک که دهوله تىكى لهم شيوهيه دابمه زىت و جيگىر بىت، لهو کاته دايه که ده بىته سه رپه رشتيار و له ئهستوگرى هموو پيداويستى و داواکارييه کانى کومه لگه و دهستده کات به فيرکردنى نه زانان و نه خوینده واران، کار بو بيکاران ده دوزيتهوه و دهسته بهرى هموو پيداويستيه کى که مئه ندامان و بىتوانايان له ئهستو ده گرىت و نيازى هموو خاوهن پيوستيه کان دابىن ده کات و چاره سه رى هموو نه خوشه کان ده کات و پشتى سته م ليکراوان ده گرىت و دادپهروه رى جيگىر ده کات.

پيوسته له سه رمان که بو دروستکردنى دهوله تىكى لهم شيوهيه دهستبه کار بىن، وه نايىت کاته کانمان له دهست بدهين و خو مان به شتى لاوه کييه وه سه رقال بکهين و شته سه ره کييه کان بخهينه لاوه. به لام ئه م کاره يتر، وه ک حه بى هيورکه ره وه وايه که ته نها به شيوه يه کى کاتى نازاره که هيورده کاته وه، له کاتى کدا ده رمانى تايبه تى هه يه که ره گ و ريشه ي نه خوشيه که له بن ده رده هيئىت و نايه يئىت.

ديسانه وه به م برايانه ده لىم:

بو دروستکردنى دهوله تى ئيسلامى، دهوله تىک که به شه ريعه ت و به رنامه ي پهروه رداگار کار بکات، وه موسولمانان بکاته وه به يه ک و هه موويان له ژير يه ک په رچه مى ئيسلاميدا کو بکاته وه، ئه وا له سه ر هه موو تا که کانى ميلله تى ئيسلام پيوسته که بو دروستکردنى وه ها دهوله تىک هه ول بدهن، وه له سه ر بانگه وازکارانى ئيسلامى پيوسته که هه رچه نده له تواناياندا هه يه له مباره يه وه بيخه نه روو و بو گه يشتن به م ئامانجه تيبکو شن. باشتري شيوه و به رنامه به کار به يئن. باشتري ريگه چاره بگر نه بهر تا هه موو هه ول و کو ششه په رته وازه بو وه کان پيکه وه يه ک بگر نه وه. ميشک و بيرو بو چوونه گو مانا وييه کان رازي بکه ن. ئه و ريگره زور و زه به ندانه ي که له سه ر ريگادان بخه نه که ناره وه. پيشه وا و سه رکر ده يه ک که ده يانه ويىت، پهروه رده ي بکه ن. وه ته واوى بير و بو چوونه ناوخويى و جيهان ييه کان بو رازي بوون به بيرو باوه رى ئيسلامى و دامه زاندى دهوله تى ئيسلامى ئاماده بکه ن.

ھەموو ئەمانەش پېۋىستى بە كاتىكى زۆر و ئارامگىرىيەكى جوان ھەيە تا ھەموو ئەم ھۆكارانە ئامادەبكرىن و رېگىرىيەكان لەناوبىرىن و تا مەرجه زۆر و فراوانەكان ئامادەبكرىن، تا لەكۆتايىدا ميوە و بەرھەمە سەرھەكىيەكە پېبگات و درەختەكەى باردار بېيىت.

بۆئەوھى كە ئەم ئامانجە بېتەدى، پېۋىستە كە خەلكى ھەر ئەوئەندەى كە لە تواناياندا ھەيە بېخەنەكار. لە پېناو خزمەتكردن بە خېزان و بنەمالەكانيان و چاكسازى ئەو كۆمەلگايەى كە لەنيوان تاكەكانىدا دەژين و مال و جىيى ھەسانەوھيان دروستكردوۋە پېۋىستە سەرقالىن و ھەول و كۆشش بەن، ھەلبەتە كە پەرۋەردگار ھەر ئەوئەندەى خستوۋەتە سەرشانى كەسەكان كە لە تواناياندايە و داواى لەوھەزىاترى نەكردوۋە. وە ئەمە بۆ ئەو سەركردە و پېشپەرۋانە بايەخى خۆى ھەيە و تاقىكردنەوھەيەكى باش دەبېت بۆيان، وە خۆ پەرۋەردە كىرندىكىشە كە دەتوانن بەتەواۋى شارەزا و بەئەزمونىبىن و سودى لىۋەربگىن بۆ زيادبوونى ھېزوتوانايان و بۆ بوونە پېشەوا و رابەرايەتىكردنى كۆمەلگە و كاريگەربوون تىايدا.

ئەگەر ئەم كارانە بە باش نازانىت كە بچىت بە دەم كەسىكى موسلمانى نەخۆشى ناو كۆمەلگەوۋە و بېيىنىت و بۆ چارەسەركردى بىرۋات لەدەرمانخانەيەك يان نەخۆشخانەيەكدا دەرمانى بۆ ۋەربگىرىت، ئەوا باشترۋايە لەم كاتەدا خۆى لەم جۆرە باسانە بىپارىزىت تا سەردەمىك كە دەولەتى ئىسلامى دادەمەزىت و لەو كاتەدا، دەولەت خۆى چارەسەرى نەخۆش و برىنداران لە ئەستۆ دەگىرىت!

ئەگەر ئەم كارانە بە چاك نازمىرن كە كەسىكى موسولمان بۆ دەستگىرۋىي ھەژاران و لاوازن و بېيىنى نەخۆش و پەككەوتەكان، ھەلبىسىت بە دانانى سندوقى خەيرى و كۆكردنەوھى زەكات لە دەولەمەندان و دابەشكردى بەسەر ھەژاران و لىقەوماواندا و يامەتبيان بەدات، لەبەرئەوھەيە دەيانەويىت كە دەولەتى ئىسلامى دابمەزىت و ئىنجا ئەم كارانە بكن! لە كاتىكدا بەم كارانە، لە پرووى دەستپاكى و دلسۆزى كۆمەلايەتى و بىرۋاپىبوونەوۋە پتەوتر و جىگىرتەر و دامەزراوتر دەبن.

ئەگەر بە شايستەى نەزانن كە تاكى موسولمان لە ناو كۆمەلگەدا لە دەوروبەرى خۆيدا كەسانىك بېيىنىت كە دەستە و يەخەى يەكترى بوون و دوزمنايەتى يەكتردەكەن و لەگەل يەكتردا دەجەنگن، ئەوا لەم كاتەدا دەست بە ئەژنۆ لىي دادەنىشن و ھىچ ھەنگاۋىك نانىن بۆ چارەسەركردى كىشەكان تا لە كۆتايىكەيدا ناگرى دوزمنايەتى، تەر و وشكىان دەسوتىنىت، وە تا سەردەمى دروستبوونى دەولەتى ئىسلامى چاۋەپروان دەبن، تا ئەو كاتەى كە دەولەتى

ئىسلامى دروستبوو داد و يەكسانى و ئاشتىبونەو و ئارامى و دۇستايەتى و خوشەويستى لە نىوان خەلكيدا بچەسپىنن، وە ئەو كاتە بچەنگن لەگەل ئەو كەسانەدا كە دەستدرىژى و خزم خزمىنە دەكەن و رىككەوتن قبول ناكەن، بۇ ئەوى بيانگىرنەو و بۇ گوپرايەلىكردنى فەرمانى خودا.

بەم جوړە، باشتريں كار و چاكتريں ريگه ئەو هيه كە مروقى موسولمان بەپيى تواناي خوى پرووبه پرووى شەپ و خراپه بيپتەو و بەرگرى ليپكات، وە كارى چاكة و پەسەند بكات و دەست نەنيىت بە پرووى كەسەو، چونكە هەركەسە و بەپيى تواناي خوى لە ئەنجامدانى كارى چاكد، با بە ئەندازەى دەنكە گەرديله يەكيش بيىت، پاداشتى خوى هەيه! لەم باره يەو خوداى پەروەردگار دەفەر موويت:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: ١٦).

واتە: ((تا ئەو ئەندازە يەى كە تواناتان هەيه، لە خودا بترسن و شەرمى ليپكەن)).

نمونهى ئەو دەولەتى ئىسلامييهى كە ئەو كەسە حەماسييانە بۇ دروستكردنى چار دەدەن، وەك درەختى (زەيتون و خورما) وايە كە لە باخيكد چينرابن! وە چاوە پروانى ئەو هيان ليپناكرىت كە بەم زووانە بەروبووم بەدەن، مەگەر لەدواى چەند ساليك. ئاخو ئىستا خاوەنى باخەكە دەو ستيىت و دەست دەخاتە سەردەستى بە دياريانەو؟! ئايا هيج كاريكى ترى نيبه كە ئەنجامييدات؟! ئايا تا ئەو كاتەى كە درەختى (زەيتون و خورما) كە دینه بەر ئيتر هيج ميوه يەكى تر نيبه كە بيچينيىت؟! نا نه خير! بە هيج شيوه يەك واناكات، بەلكو دەستدەكات بە ناشتنى ئەو سەوزە و ميوه و دانە و يالانەى كە زووتر پيڤه گەن و بەردەگرن و بەم شيوه يە، زەوييه كەى سەرسەوز دەكات و ساز و نامادەى دەكات تا كاتى خوى، خوى بەو شتانهو سەرقال دەكات كە سود بە خووى و دەوروبەره كەى دەگەيه نيىت، تا لەكاتى خویدا دەستدەداتە (زەيتون و خورما) كەى و سەريان ليڤدەدات تا دینه بەر و لەو ماوه يەدا بە باشى چاوديرييان دەكات!.

﴿ قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (الزمر: ٥٣).

واته: ((ئەي پەيامبەر لە وتەکانی منەو بە خەلکی) بلی: ئەي بەندەکانم! ئەي ئەوانەي که لەسەرپيچی و گوناھدا زیادەرەويتان کردوو! لە سۆز و ميھربانی خودا بئۆمید مەبن، چونکە بەراستی خودا لە ھەموو تاوانیک خۆش دەبیت. بەراستی ئەو فرە لیخۆشبوو و ميھربانە)).
 ببینن که چۆن پەروردگار ترس و ناپەرھەتی و بئۆمیدیان دەرەوینیتەو، کاتیەک که پیمان دەفەرموویت (ئەي بەندەکانم!) و خۆی راستەوخۆ دەیاندوینیت ... ئای! ئەمە چ سۆز و بەزەببەکی گەرەبە لەگەڵیاندا! ببینن که چۆن ئەوانە لە خۆی نزیک دەکاتەو و پاشان بەم شیوەیە دەرەوێت لیبوردەببەکی بۆ سەرچەم تاوانەکانیان دەکاتەو. تاوانگەلیک که ھەرچەندە گەرەبن، بەلام لیبوردەببەکی و لیخۆشبوونی خودا زۆر زیاتر و گەرەترە!

دووهم: ئیمە فەرمانمان پیکراوہ که ھەمیشە مامەلە لەگەڵ پروکار(ظاہر)دا بکەین و ناخ(باطن) و کارە شاراوہکان بسپیرین بە خودا. لەبەرئەوہ ھەرکەسیک شایەتومان بەینیت و بلیت: ((أشهد ان لا اله الا الله و ان محمداً رسول الله))، ئیمە بە پروکاری کارەکه بە ئیسلام مامەلەي لەگەڵ دەکەین و ناخی دەسپیرین بە زانای ھەموو شاراوہکان تا ئەو پۆژەي که ھەموو نەینبە شاراوہکان ئاشکرا دەبن.

لە فەرموودەي صەحیحدا ھاتووہ: ((أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله و يقيموا الصلاة و يؤتوا الزكاة ثم حرمت علي دماؤهم و أموالهم و حسابهم على الله تعالى)).
 واته: ((فەرمانم پیکرا که لەگەڵ خەلکی بجەنگم (لەگەڵ ئەوانەدا که جەنگمان پێ دەفرۆشن) تا ئەوکاتە که دەلین (لا إله إلا الله) و نوێژ بکەن و زەکات بدەن، و ھەرکاتیەک ئەمە بلین و بکەن خۆین و مالیانم لی ھەرامکراوہ (مەگەر بە ھەق)، و ھە حسابیان لەسەر پەروردگارە)).

ھەر بەم ھۆیەوہ بوو، که (پێغەمبەر ﷺ) لەگەڵ دوو پروواند (ئەوانەي که دەیزانی دوو پروویبەکیان شاراوہیە) بە پێی پروکاریان مامەلەي دەکرد و یاساکانی ئیسلامی لەسەر ئەم بنچینەي بەسەریاندا جیبەجیدەکرد، لەکاتیکیدا که بەشاراوہی ھەمیشە بۆ فریودانی (پێغەمبەر ﷺ) پیلان و تەلکەیان دادەریژا، وە تەنانەت ئەو کاتەي که ھەندیک لە خەلک

پیشنیاریان بۆ (پیغمبەر ﷺ) کرد که بیانکوژیّت و خوئی له شهپر و فیلیان پرگاربكات،
فهرمووی: ((دهترسم خهلكی به یهكتری بلین كه موحه ممه هاوریکانی له ناوده بات!)).

سییه: ههركهس باوهپی به خودا و پیغمبهرهكهی ههیه، ههچهنده له پروکاردا له ناو تاواندا
گهوزاییّت و دهستی له ناو گوناھ و تاوانی گه وره دا بیّت، کهچی هه قولا ییه کانی دهروونی له
چاکه و باشه خالی ناییّت و بوونی ناییته یهک پارچه خراپه.

ئه مه راسته که تاوان (ئه گهر گه وره و پیس بیّت) زیان به باوهپر دهگه یه نیّت و کهمی
دهکاته وه، به لام هه رگیز له ریشه دا ده رینه نیّت، ماده م مه بهستی ئه وه نه بیّت که مملانی و
دژایه تی دهسه لاتی خودا بکات، وه مه بهستی سوکایه تیکردن نه بیّت به حه لال و حه رام و فه رمان
و ریگرییه کانی خودا.

له م باره یه وه ده توانین (پیغمبەر ﷺ) بکهینه باشتین نمونه، که له گه ل کهسانی تاوانباردا
میهره بانترین کهس بوو و تاوان و سه ریچی هیچ کهسیک نه ده بوویه هوی ئه وهی که دلی خوین
بۆ نه کاته وه، وه به شیوه یهک سهیری ده کرد وهک ئه وهی که پزیشکیک سهیری نه خوشیک بکات و
هیچ کاتیک به رامبهر به و کهسانه وهک سهیرکردنی پو لیس بۆ تاوانبار نه بوو!

((گهنجیکی قوره یشی هات بۆلای (پیغمبەر ﷺ) و داوای لی کرد که پوخسه تی پیبدات که
(زینا - داوین پیسی-) بکات! هاوه لانی (پیغمبەر ﷺ) له بهرئه م کاره ی لی توپه بوون و
دلگران بوون، به لام هه لویستی (پیغمبەر ﷺ) له بهر امبهر ئه م گه نجه دا، هه لویستیکی جیاوازتر
بوو له هه لویستی هاوه له کانی و فه رمووی: وه ره پی شه وه! ... هاته پی شه وه. پیی فه رموو: ئایا
پی تخۆشه که ئه م کاره له گه ل دایکتدا ئه نجام بدریّت؟! وتی: نا، سویند به خودا نا! به فیدات بم!
(پیغمبەر ﷺ) فه رمووی: ده ی خه لکیش پییان خو ش نییه که له گه ل دایکیاندا ئه م جو ره کاره
ئه نجام بدریّت، وه پاشان هه ر ئه و پرسیاره ی له باره ی کچ و خوشک و پوریشیه وه لی کرد ... و
له هه موویاندا ده ی فه رموو: ئایا پی تخۆشه که له گه ل فلانی شدا ئه مه بکریّت؟! ... ئه ویش هه ر
ده یگوت: نا! سویند به خودا پی م خو ش نییه! به فیدات بم ئه ی (رسول الله)!
(پیغمبەر ﷺ) ییش ده ی فه رموو: ده ی بزانه که خه لکیش پییان خو ش نییه ... و به م شیوه یه

وازیلیهینا و فەرمووی: ئەوی پەرەردگار! لە تاوانی ئەم گەنجە خۆشبیە و دلی پاک بکەرەوه و داوینی پیاڕێزە! ... وە لە پاش ئەم پروداوەوه هیچی خراپی لەم گەنجە نەبینی).

ببینن کە (پیغەمبەری خودا ﷺ) چۆن بەسۆز و میهرەبانییەوه هەلسوکەوتی لەگەڵ ئەم گەنجەدا کرد و گومانی چاکە ی پێبرد و بیری خۆی بە چاکە و شتی جوان و پرۆوانینیکی ئەرینییەوه ئامادەکرد و خۆی لی نزیکردەوه و لە بیرکدەوهی شەر و خراپە خۆی بەدوورگرت. قەسە لەگەڵدا ناچەرینی و دەستبەرداری نابی، تا ئەوکاتە ی کە بیروبۆچوونی بپروا پێبکات و دلی لە ناشرینی و پیسی زینا ئاگادار دەکاتەوه، وە لەکو تایشدا بە پارانەوهی جوان و پرۆوانکی ئاسا رێگای بۆ پۆشن دەکاتەوه!

باسکراوه: کە ئەو گەنجە، لەو رۆژە بەدواوە تووشی گوناھ و سەرپیچی نەبووه و لەجی زبری و بی رهوشتی، هەمیشە میهرەبان و نەرم و نیان و خۆش رەفتار بووه!

نمونە یەکی تەرتان بۆ دەگێرمەوه:

ژنیکی میرددار لە هۆزی (غامدی) تووشی زینا بوو، دوا ی ئەو کارە پیسە، سکپر بوو. هات بۆلای (پیغەمبەر ﷺ) تا بە جیبە جیکردنی (حەد)، خۆی پاک بکاتەوه. کاتی کە (حەد) یان بۆ جیبە جیکرد (خالد بن الولید رضی اللہ عنہ) زۆر بە رق و توورەییەوه جنیوی پێدا. (پیغەمبەر ﷺ) فەرمووی: ((ئەوی خالد ئایا جنیو بە ئەو دەدەیت؟! ئەو تەوبە یەکی کردووه کە ئەگەر دابەش بکریت بەسەر حەفتا مالی سەر مەدینەدا، بەشی هەر هەموویان دەکات! ئایا تانیستا کە سیکت باشتر لەم ژنە دیوہ کە بیەویت بەم شیوہ یە لە پیناوی خودای پایە بلنندا بمریت؟!)).^۱ دەوتریت: کە ئەو ژنە تاوانی کرد، بەلام تەوبە ی کرد!

^۱ ئەم ریوایە تە هیچ پشتیوانییەکی لە قورئاندا نییە، چونکە لە قورئاندا تەنها حەدی زیناکەر دیاریکراوه و باسی هاوسەردار و بی هاوسەر نەکراو و باسی جیاوازی نیوان حەدی زیناکەری هاوسەردار و بی هاوسەر نەهاتووه. بەلکو تەنها جەلدلیدان دانراوه بۆ زیناکەرێک کە خۆی بیەویت لە تاوانەکی پاک ببیتەوه. . نەک ئەوہی کە بۆ بی هاوسەر جەلدبیت و بۆ هاوسەردار بەردبارانکردن. هەر وہا کاتی کە ئەم حوکمە جیبە جی دەکریت کە کەسی ئەنجام دەری تاوانەکی خۆی بە خواست و ئارەزووی خۆی بیەویت ئەم حوکمە ی بەسەردا جیبە جی بکریت، نەک ئەگەر ئاشکرا بوو بە زۆر بهینریت و جەلدی لیبدریت، بەلکو ئەگەر خۆی نە یەویت ئەوا بە هیچ شیوہ یە کە س مافی ئەوہی نییە کە ئەم حوکمە ی بەسەردا جیبە جی بکات. وە دەبیت ئەوہ بزانیت کە ئەم حوکمە تەنها بۆ کەسی موسلمانە و ناموسلمان ناگریتەوه، چونکە ئەو موسلمانە کە دە یەویت لە تاوانەکی پاک ببیتەوه، خۆ کەسی ناموسلمان بە گوناھ ی نازانیت و هەر وہا بلوہ پێشی بە ئایینی ئیسلام نییە تا بیەویت پاک ببیتەوه و خودا لیی خۆش ببیت. (و. کوردی)

وه كوتانا نمونه ئەمەيه:

هاوه لايك هه بوو كه عارهق خوړى بهردهوام بوو، وه زورخراپ پيوه نالوده بوو بوو. پوژيک كه زور زياترى خواردبوويه وه له پوژه كانيتر و هينايان بولاي (پيغه مبهرا ﷺ) و هديان بو جيبه جيكرد و سزاي خوړى وه رگرت. به لام هه كه نازاد كرا، چونكه شهيتانى دهرونى هه ميشه خواردنه وه لا جوان كردبوو و به سهريدا زال بوو بوو، سهه له نووى هانيدايه وه بو خواردنه وه عارهق و خواردييه وه. سهه له نووى هينايانه وه بولاي (پيغه مبهرا ﷺ) و دووباره سزاي خوړى وه رگرت وه ... وه بهم جوړه چه ندينجار ئەم كاره پرويدايه وه تا ئەوى كه پوژيک هه مديسان به سهه خوړشى هينايانه وه بولاي (پيغه مبهرا ﷺ) بوئه وهى هدى به سهه ردا جيبه جي بكن . هه نديك له هاوه لان وتيان: ((نه فرهتى خوداي لبييت! ئەمه چه نده مين جاريه تى كه بهم شيويه دهيه يننه خزمه تى (پيغه مبهرا ﷺ)؟!)) ... لهم كاته دا (پيغه مبهرا ﷺ) بيدهنگ نه بوو به رامبهه به نه فره تى ئەم موسلمانانه بو ئەم پياوه، سهه رپاي ئەوهى كه توش بوو بوو به (أمّ الخبائث - دايكى تاوانه كان-) و بهو كه سانهى فهرموو: ((يارمه تى شهيتان مه دن بو زال بوون به سهه براكه تاندا!)).

سهه رنجبدن، پهروه رداگار من و ئيوهش بخاته بهه سووز و ميهه ربهانى خوويه وه! سهه رنج لهم دلگه وه و گيانه به رزه بدن كه چون ئەم مروقهى بهه رزكرده وه سهه رپاي توش بوونى به تاوان، ئەمه چه گومانىكى باش دروسته كات لاي ئەو كه سهه! چون سهه رى خهه ر و چاكهى شاره وى ناو دهرونى دهكات، سهه رپاي بوونى خراپهى ئاشكرا و دهه كه وتوو كه لبي دهه ينريت، گومانى باشى پيده بات و بهه پروانينىكى ئەرينيه وه شهه ر و خراپهى ناو دهروون و بهه ر بوو چونى دهه سريت وه و ونده كات! وه بهم شيويه په سنى دهكات: ((ئهو خودا و پيغه مبهه كهى خووش دهويت!)) و بهم هوويه وه بهه رگه رى كرد له نه فره ت لى كرنى، چونكه نه فره ت دهه بيته هوى دروست بوونى مه ودا له نيوان ئەو و برا بهه راداره كانيدا، وه ئەمه بوويه هوى ئەوهى كه بلبيت: ((يارمه تى شهيتان مه دن بو زال بوون به سهه براكه تاندا!))، وه زنجيرى پته وى برايه تى نيوانيان به هوى تاوانيكه وه كه هه رچه نده گه وه ريه و يه كه له وى يه كه دووباره دهه بيته وه، ناچه رينيت، چونكه ئەمه بنچينهى سهه ركهى ئيسلامه كه پيكه وه كويان بكاته وه و ليكيان نزيك بكاته وه.

ئەو كەسانەى كە گومانى خراپيان بەرامبەر بە كۆمەلى خەلك ھەيە، وە كەسانى تاوانبار و ھەلەكار لە خۆيان دوور دەخەنەو و پىزيان لىناگرن، دەبىت ئەم ھەلسوكەوتە جوان و باش و بەرپزانەى (پىغەمبەر ﷺ) باش فېرىبن و چاك لىي تىبگەن.

بەلى، پىويستە كە بەباشى پەند لەم رەفتارەى (پىغەمبەر ﷺ) وەر بگرن، بەتايبەتى ئەو كەسانەى كە بەناوى بىدعەو تەكفىرى كەسانى گوناھكار دەكەن. ئەم كەسانە ئەگەر بىر كەنەو، تىدەگەن كە تەواوى ئەو كەسانەى كە بە كافريان دادەنن، لە دىن ھەلگەپراو نىن و پىويست ناكات كە بكورن، بەلكو يا ئەو تەنەفامن بەرامبەر بە راستى و بنچىنەى ئاين كە دەبىت فېرىبن، يا كەسانى كە كەوتونەتە ناو تەم و مژى تاوانەو و پىويستە كە پزگار بگرن ... وە يا كەسانى كە بەھوى كاروبار و سەرقالى دنياو، لە دواپوژ بىئاگابوون، وە پىويستە كە بىدار بگرنەو و بەھىرنەو بە ھوشدا، چونكە بىدار كرنەو و بە ھوشداھاتنەو بۆ باو پەردار، ھەمىشە سوود بەخش دەبىت.

گومان لەو ھەدا نىيە كە نەفرەت خەلكى (ھەرچەندە تاوانبار و لاربن) چاك ناكات و نزيكيان ناكاتەو لە چاكە و باشە، تەنەت لە پىي چاكە و باش دووريان دەخاتەو ... بەلكو باشتر واىە كە لە برادەرە سەرپىچىكار و تاوانبارە كەيان نزيك ببنەو و ئاموژگارى بگەن بۆ كارى چاكە و بۆى بپارنەو، نەك ئەو ھى كە لەناو داوى شەيتاندا بەرەلای بگەن.

يەككە لە دانايان و توويەتى:

((لە جىي ئەو ھى نەفرەت لە تارىكى بگەيت، مۆمىك داگىرسىنە كە رىگا پووناك بكاتەو!))
 ئەمەبوو كە ويستم بىگەيەنم بەم پۆلە گەنج و ھوشيار و بەھرمەند و دلئاگا و موسلمانانە و ئاموژگارىيان بگەم. ئەو كەسانەى كە پەيوەندىيەكى پتەو و بەتىنم ھەيە لەگەلياندا و لەناخى دلما شويىنى خۆيان كردووتەو و ھەمىشە دلسوژيان بووم و چاكەويستيان بووم، وە لەمە زياتر ھىچ نالىم جگە لە وتەى و تارىبىزى پەيامبەران (شەيب ﷺ) كە دەيفەرموو:

﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

(ھود: ۸۸).

واتە: ((من تا ئەوشوینەى كە دەتوانم جگە لە چاكەويستى (بۆ خۆم و بۆ ئىوہ) ھىچىترم ناويت، وە سەر كەوتنى من (لە گەيشتن بە ھەق و باشەدا و نەھىشتنى ناھەقى و خراپەدا) جگە

به (يارمه تي و پشتيواني) خودا لاي كه سوتر نييه، تنها پشت به خودا ده به ستم و تنها بولاي
ئه و ده گه پيمه وه)).

كوتايي

پیرست

لاپه ره	بابه ت
۳.....	پیشه کی وه رگیږی کوردی
۴.....	پیشه کی وه رگیږی فارسی
۵.....	ئاموژگاری باوکانه بو گه نجانی ئیسلام
۶.....	له پیناو دانیشتن و گفتوگوی بنیادنه رانه دا
۷.....	یه که م: ریز له پسپوره کان بگرن
	دووه م: ری له خوا ترسان و کهسانی میانه ره و
۱۳.....	بگرنه بهر
۱۶.....	سییه م: ئاسانگیر بن و توند ره و مه بن
	چوارم: به شیوه یه کی جوان و دانایانه بانگه واز
۲۰.....	بکه ن
	چهند خالیك له باره ی ره و شتی بانگه وازکردن و
۲۵.....	گفتوگو کردنه وه
۲۸.....	پینجه م: له گه ل کومه لی خه لکیدا بزین
	شه شه م: گومانی باشتان به رامبه ر به موسلمانان
۳۶.....	هه بیټ